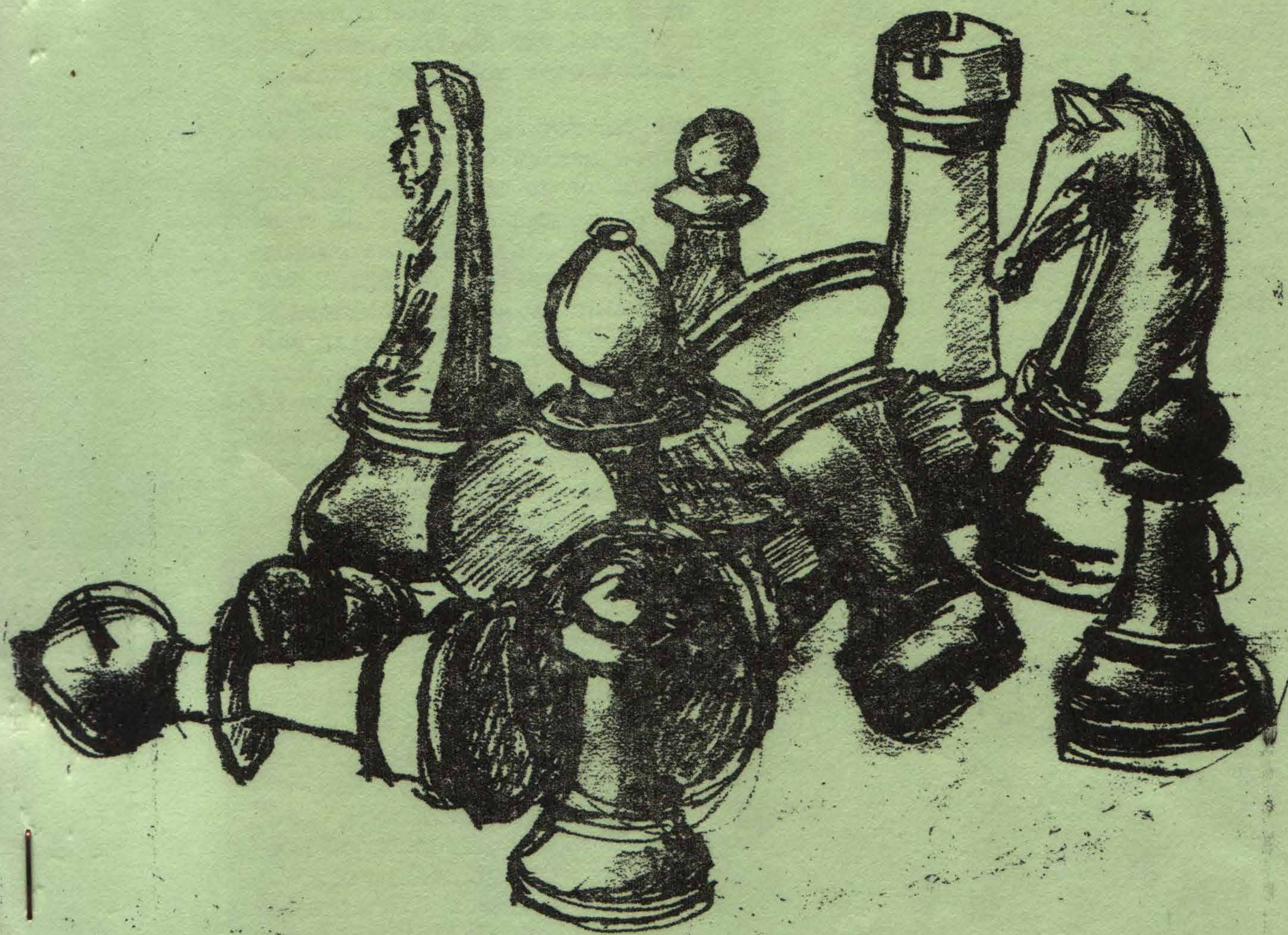

DE SCHAKELING

11 December 1904

1
11 december 1984

Hier is-ie dan: het tweede nummer van de onvolprezen 'schakeling'. Gelukkig is dit nummer wat voller dan in het verleden traditie leek te gaan worden, alleen zou ik nog wel wat meer partijen willen zien, met name van de mensen uit de lagere regionen. Clemens Polfliet geeft wat dat betreft in dit nummer het goede voorbeeld, en heeft al toegezegd voor het volgende een paar leuke partijen te zullen laten zien. Wie volgt?

Helaas ontbreekt in dit nummer de stand van de interne, iets waar op de ledenvergadering om gevraagd was. Het is dus niet vergeten, alleen dit keer even mislukt, waarvoor verontschuldiging.

Op het ogenblik waarop ik deze inleiding zit te tikken weet ik nog niet zeker of er nieuws over US I in dit nummer te vinden zal zijn (het zou kunnen dat Thijs de Ruijter van Steveninck nog op de valreep met zijn kopij op het US-kantoor verschijnt). Daarom hier in elk geval de minimale mededeling dat het na twee nederlagen in de derde ronde beter is gegaan met ons eerste: een 7-3-overwinning op Philidor Leiden II, dat daardoor rode lantaarndrager bleef. Het is echter te vroeg om daarover in leedvermaak te geraken, want een nuchtere blik op de stand leert dat US I achteraan bungelt op de 8ste plaats, met 12½ bordpunt de onderste van de '2-punters'. Er dient dus nog hard gevochten te worden om het degradatiespoor er onder te krijgen. Hopelijk krijgen we daar in dit blad nog wat van te zien. In het bijzonder ben ik benieuwd eens een paar partijen

te zien van 'nieuwkomers' (Gerard?) en invallers (Coen?), en ik denk velen met mij.

Tenslotte wil ik hier nog even ingaan op de analyse van de 6e matchpartij Kasparov - Karpov in het vorige nummer. Net als ik zal de lezer inmiddels wel op de club gehoord hebben dat Jan Timman deze in 'New in Chess' heeft overgenomen en aan 25. Th5 de kwalificatie "mokerslag" heeft gegeven. Timman laat het leeuwendeel van onze varianten onbesproken, maar komt met één nieuwe: na 25..Px2 26.De5xf6 27.De6+ Kh8 28.Lxf6 dezet 28..Dd6. Deze hadden wij niet vermeld: Timman geeft het vervolg als volgt: 29.Dxd6 Lxd6 30.Td6 (??). Hij bedoelt ongetwijfeld 30.Te6, waarna Txd6 volgt, en concludeert dat wit winnend voordeel heeft. Kritiek laat Timman tot onze verbazing geheel achterwege! Toch blijven mij de twijfels achtervolgen bij een geheel andere variant, die wel in de schakeling genoemd staat, en die mij achteraf cruciaal toeschijnt: Variant IVc) uit de vorige schakeling (sla het er maar op na, er liggen ook vast nog wel een aantal exemplaren in de kast): het vervelende zetje 26..b4, dat wij aanvankelijk niet eens serieus namen, maar het is niet zo gemakkelijk voor wit te profiteren van de afsnijding van de zwartveldige loper, en de andere loper dreigt op bepaalde onprettige wijze voor de verdediging te gaan meewerken. 27.Dg5 'en zwart is verder goede zetten', zouden ze, maar dat is niet waar. Zo is 27..h4 een hinderlijke mogelijkheid. De 'noodremvariant' 25..Df8 lijkt dus zwarts beste keuze te zijn, die hem de meeste overlevingskansen biedt, en wit moet in plaats van 27.Dg5 toch iets overtuigenders verzinnen. Iets sluitends hebben wij nog niet kunnen vinden. Wie wel?

RvG

W
a:
ge
adi
doo
gen
geha
erg l
gebeu

leuk i
Uberha

(Dit ov

Toch ble veel mensen
te zijn die geen lid meer wa-
ren, verhuisd waren of ander-
relevant geëttter gebezigd had-
den zonder mij te verwittigen.
Niet leuk, maar progressie valt
te bespeuren. Ik durf hier uit
het diepst van mijn hart te ver-
klaren dat op dit moment ik een
minder fel voorstander van de
introduktie van lijfstraffen
ben dan enige weken geleden.

Met US-2 gaat het slecht;
promotie dreigt! Men heeft al
drie keer op rij gewonnen! Hoe
heeft deze ellende kunnen ont-
staan. Welnu, allereerst werd
nipt gewonnen van MEMO-4. Er
waren maar liefst vier afgebro-
ken partijen. Eindstand: 5 1/2-

- a'veen-4

...e. Het hierboven
even fenomeen (het Korstnoj-
effekt) heeft namelijk meer vat op
de ^{meer} onstuimige personen. Alleen
Coen verloor. Adri, Peter, Eric
en Ad lieten hun tegenstanders glip-
pen met een halfje. Maar Rob, Jeroen,
Jan en Adriaan namen wat hun rechte-
lijk toekwam: het volle punt. Winst
is er waarschijnlijk ook voor US-2
in de match tegen VAS/ASC 3. Voor-
lopige stand: 4 1/2-4 1/2 + 1 afg.
Deze afgebroken stelling is van Coen,
die, naar wij aannemen, zonder haperen
voor ons de punten zal pakken. (Rob,
Eric, ^{en} Ad Jeroen wonnen; Jan speelde
remise en de rest verloor.) Toen ik
naar aanleiding van deze resultaten
enigzins hardop filosofeerde over
promotie-kansen (zij die mij kennen
weten over welk volume we hier spre-
ken), werd er door menigeen een
triest gezicht getrokken. "De weg is

nog lang, en je hebt van die dagen dat het gewoon niet gaat." In een flits zag ik dertien jaar Joop Zoetemelk aan mij voorbijtrekken. Die grote angst voor te grote suksessen die als een rode draad terug te vinden is in het ziektebeeld van menig nederlands sportliefhebber. Welnu, het Zoetemelk-fobie heeft nu ook in US-2 toegeslagen. Als US-2 promoveert vallen er bosjes US-schakers in een peilloze psychologische diepte die hen voor altijd van het schaakspelen zal afhouden. Maar maakt U zich toch vooral geen zorgen: met zo'n instelling zullen ze vast wel van Tal 3 (15/1/1984) verliezen, om zich na deze thuiswedstrijd opgelucht vol te gieten met geestrijk vocht.

Over US-3 valt weinig te melden: zoals bekend werd er met 9-1 verloten van Almere 1 (1/10/1984). Tegen Amstel 2 ging het al een stuk beter: thuis gelijk gespeeld tegen Amstel 2. (13/11/1984: 5-5) (Paul, Marc, Frans en Fons wonnen. Jaap en Jaap speelden remise. Kees Neefjes verloor.) Dinsdag 4 december ging nog beter: winst tegen Caïssa 4. Voorlopige eindstand 5 1/2-3 1/2. + 1 afg. Fons heeft afgebroken, en gaat, volgens onze korrespondent ter plaatse, winnen. (Winst voor Paul, Marco, Marc, Kees en dus wellicht Fons.) Jaap vd Veen en Thijs en Frans paakte halfjes. Nullen voor Jaap Deinema en Onno.) Thijs en Frans hadden beide wel ernstige pech: Thijs won een kwaliteit, en verloor hem ook weer. Frans zal derhalve welgedacht hebben: wat Thijs

kan, kan ik beter." Won dus toren plus kwaliteit, maar kwam met zijn dame dusdanig ongelukkig te staan, dat ook voor hem remise het hoogst haalbare leek.

US-3 treedt 18 december aan tegen ENPS 2 in H'88.

US-4 is een rare ploeg. Na de totale reorganisatie van dit team, trad dit zootje ongeregeld met zeven invallers aan tegen Landsmeer 2, en verloor prompt met 4-6. (Norbert, Maurice en Maarten wonnen. Willem en Marcel kwamen niet verder dan remise.) Na dit verlies kwam de 6 1/2-3 1/2 -nederlaag tegen Macabbi 1. Peter van Baarle en Tom van Arnhem hoefden niet te spelen (geen tegenstanders), end e resterende anderhalve punt werden bijeen gesproken door Rob Visser (winst) en Clemens Polfliet (remise). Volgende keer beter!

US-5 verloor 9 november de replay tegen Chaturanga: 5-3 (Winst: Erik van der Biezen en Rob Visser. Remise: Ronald van Hartingsveld en John Dejevy. Pech: Bert van Baar, Clemens Polfliet en Kees Duin.) 30 oktober werd er verloren van Es 80 met 5-3. De uitslag Probleem 3-US5 hangt af van de afgebroken partij van Kees Duin.

Een klassieke combinatie
G. Kamps -- P. Thijssen

correspondentiepartij 1984

1.	d4	Pf6
2.	c4	e6
3.	Pc3	Lb4
4.	e3	c5
5.	Pf3	d5
6.	Ld3	O-O
7.	O-O	b6
8.	cd5:	ed5:
9.	dc5:	...
	...	Lc3: ?!

Dreigt 8. ... La6.

Een andere mogelijkheid was 9. Pe5.
De theorie beveelt het volgende pionoffer aan: 9. ... bc5:
10. Pe2 Lg4 11. b3 Pc6 12. Lb2 d4 13. ed4: Lf3: 14. gf3: Pd4:
15. Pd4: cd4: 16. Ld4: Ph5 17. Khl Dh4 met compensatie voor
de pion.

10.	bc3:	bc5:
11.	c4	...
	...	Lb7
12.	Lb2	Pbd7
13.	Pe5	Pb6
14.	Pg4	Pe4?
15.	Le4:	de4:

Met licht voordeel voor wit.

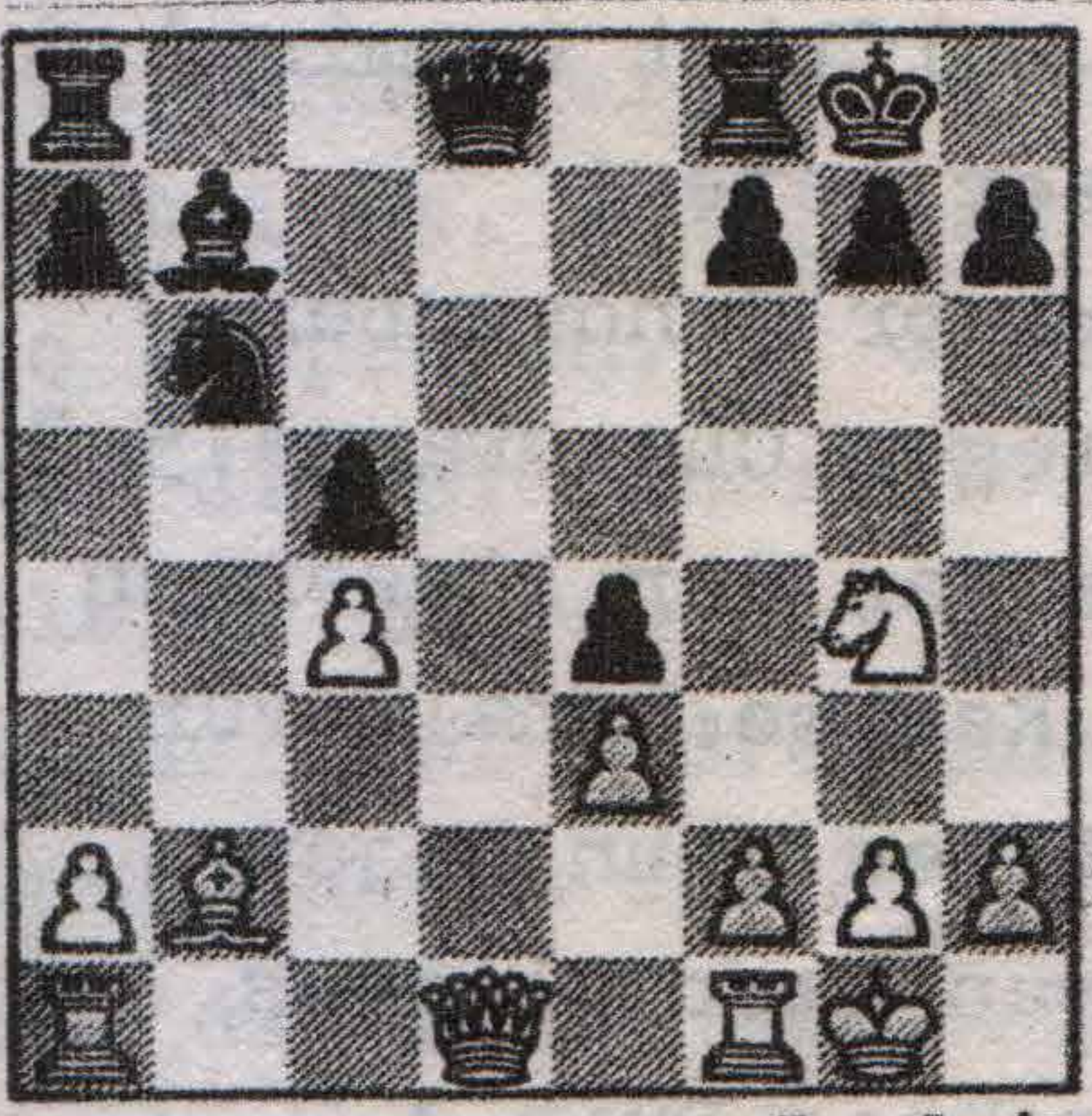
Zwart wil actief spelen, maar zal te veel van zijn stelling
vergen.
Verliest onmiddellijk.

diagram

16.	Pf6+ !	Kh8
17.	Dh5	gf6:
18.	Dh4	Pd7
19.	Tfdl	...
	...	Db6
20.	Tabl	Lc8
21.	Td7:	opgegeven

16. ... gf6: 17. Dg4+ komt op zetverwisseling neer.
Of 17. ... h6 18. Df5 g6 19. Df4 Kg7 20. Tfdl ! Dc8 (wat anders)
21. Ph5++ Kh7 22. Df6 en wint

19. Tadl was niet goed wegens zwarts volgende zet.
20. Td7: faalt nu op 20. ... Db2:
Wanhoop!

stelling na 15...de4

Gaus Kamps

NEDERLAND SCHAAKT !

Het nu volgende stuk is het eerste hoofdstuk van het boek: Nederland Schaakt ! (Baarn, 1974). De hoofdstukken zijn van verschillende schrijvers/schakers en het eerste hoofdstuk is van Hans Ree.

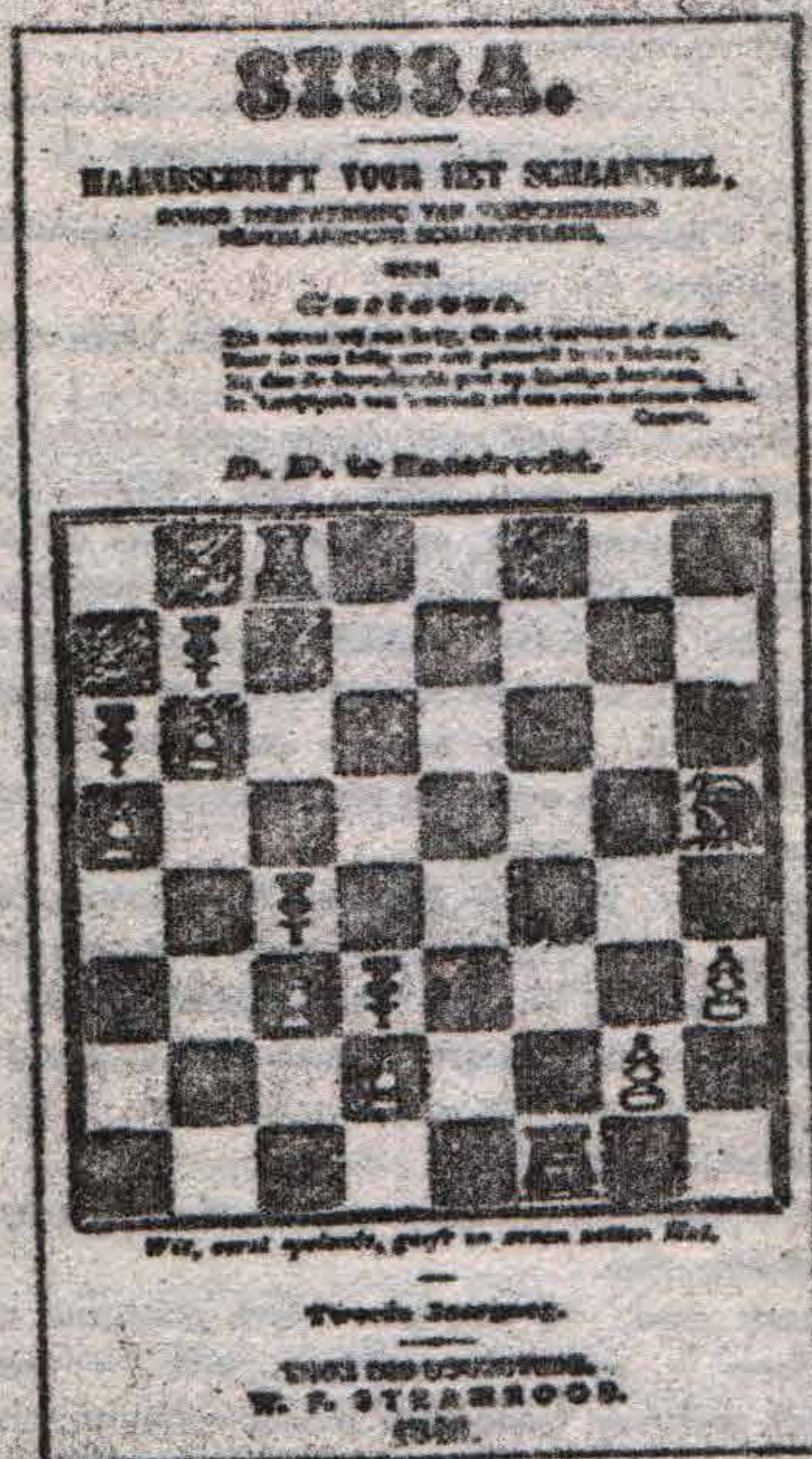
Het is mijn bedoeling in de volgende schakeling hoofdstuk II te publiceren: "De jaren 1920 - 1940", en in de volgende schakelingen nog meer hoofdstukken.

Voorts wil ik, bij deze gelegenheid nog even mijn "onvrede" uiten omtrent het feit dat de opkomst bij zowel het 5^e als het 4^e niet overweldigend is. In het 5^e is er al de keren dat ik meespeelde geen volledig team geweest. Het is m.i. toch wel frustrerend om steeds minimaal met 1 punt achter te staan. Mede daardoor heeft het 5^e tot nu toe nog geen enkele externe overwinning in de wacht mogen slepen. Ik hoop dat hier verandering in komt.

Clemens Polfliet.

Hans Ree

Periode tot 1920

In 1873, het oprichtingsjaar van de Nederlandse Schaakbond, bestond een vrij actief internationaal schaakleven. Interessante schaaktijdschriften werden opgericht. Te beginnen met het beroemde toernooi van Londen 1851, dat door Anderssen gewonnen was, werden vooral in Engeland en Duitsland tal van internationale schaaktoernooien georganiseerd en sinds in 1866 Steinitz in een match Anderssen verslagen had, was er een wereldkampioen die zijn officiële titel in beroemde tweekampen verdedigde. Nederland had daar weinig deel aan.

Hier bestond sinds het eind van de veertiger jaren het door de heer Verbeek te Gouda verzorgde schaaktijdschrift *Sissa*, en als dat een representatief beeld geeft van de in Nederland levende belangstelling voor het schaken, moet het daar niet al te best mee gesteld geweest zijn.

Het blad had eigenlijk meer het karakter van de denksportblaadjes die je tegenwoordig nog wel in obscure sigarenwinkel-tjes kunt kopen, dan van een tijdschrift dat een beeld geeft van wat er in de schaakwereld leeft. Puzzeltjes met paardesprongen, 'problemen' die dat woord vaak nauwelijks waard waren, en beschouwingen over de geschiedenis van het schaakspel, waarin voorkwam dat de looper vroeger 'ehedem of ook wel hond' genoemd werd (uit het Duits: 'ehedem auch wohl Hund', wat trouwens ook niet waar is). Schaakpartijen met analyses waren er ook wel in te vinden, maar op een hoog peil stond alles toch niet.

Toch gebeurde er wel wat in Nederland. In vele steden bestonden schaakverenigingen, waarvan het Haagse Discendo Discimus en het Amsterdamse VAS de belangrijkste waren, die af en toe in correspondentiepartijen slag met elkaar leverden. Ook was Anderssen in 1861 in Amsterdam geweest. Hij had gespeeld met Van 't Kruys en Klaas de Heer en zijn tegenstanders na afloop geprezen.

Genoeg was het niet, en in 1873 kwamen enkele leden van Discendo Discimus, onder aanvoering van mr F. Baron van Hogendorp, tot het plan een Nederlandse bond van schakers op te richten die een jaarlijkse nationale wedstrijd uit diende te schrijven. Er werd een constituerende vergadering gehouden en op 23 mei werd de Nederlandsche Schaakbond opgericht, met bijna honderd leden, onder wie twee dames, een gezelschap van aanzienlijke lieden die als ze geen jonkheer of baron waren toch ten minste Beelaerts van Blokland of Van Beijma thoe Kingma heetten, onder beschermheerschap van Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins van Oranje, zelf volgens de Engelse meester Blackburne 'een stout en snel beraden schaakspeler'.

Van Hogendorp werd de eerste voorzitter van onze bond. Nog hetzelfde jaar werd in Den Haag de eerste nationale wedstrijd gespeeld, waar de heer Gifford de eerste prijs van vijfhonderd gulden won, wat — ook als je bedenkt dat de prijzen in schaaktoernooien vroeger aanzienlijk hoger waren dan nu — een respectabel bedrag was. Een feit dat liet zien dat de zaken op niveau werden aangepakt. Bij gebrek aan een eigen tijdschrift — de bond gaf alleen een minuscuul jaarboekje uit — werd het schaakmaandblad *Sissa* tot orgaan van de bond uitgeroepen. Toen dat in 1874 verdween, deed de bond een beroep op de schaakhistoricus Antonius van der Linde om een tijdschrift uit te geven met haar medewerking, en dat werd werkelijk aardig. Het heette *De Schaakwerld*, want Van der Linde had ook zo zijn eigen ideeën over spellinghervorming, en beleefde slechts één jaargang. Van der Linde had weinig waardering voor het werk van zijn voorganger, dat 'proletarisch vod', 'geniaal gewrocht der achterbuurt', dat 'een kwarteeuw lang een toringachtig bestaan' had geleid (nogal onrechtvaardig, want het was op

V.l.n.r.: H.E. Bird, Rud. Loman, J. Pinedo en G. Mohr (staande) (1880).

10

zichzelf al een hele verdienste geweest in een schaakarm land zo lang met een tijdschrift uit te komen) en wenste de schaakstudie op een hoger plan te zien.

'Dat derde gebod: Gij zult den naam van het schaakspel niet ijdellijk gebruiken noch op allerlei gesukkel toepassen, want daaraan heb Ik een afgrijselijken hekel en Ik zal het U wis en zeker betaald zetten.'

De tien schaakgeboden, opgenomen in *De Schaakwerld*.

DE SCHAAKWERLD.

TIJDSCHRIFT VOOR HET SCHAAKSPEL

DR. A. V. D. LINDE.

DERDE JAARGANG.

VERDREKT BIJ
H. & VAN TUSSENBROEK.
1878.

DIT ZIJN DE TIEN SCHAAKGEBODEN 1).

Ik ben de Wijheid, die u roept uit de dienstbaarheid van het buffet aan het schaakbord des verstands.

Das eerste gebod. Gij zult op dat bord geen onzin voor mijn aangezicht maken.

Das tweede gebod. Gij zult geen valsche goden oprichten in den schaaktempel, noch Muzio, noch Salvio, noch Pallidor, noch Stein, noch drieschaak, noch vierduschaak, en gij zult die niet dienen.

Das derde gebod. Gij zult den naam van het schaakspel niet ijdelijk gebruiken noch op allerlei gesukkel toepassen, want daaraan heb Ik een afgrijselijken hekel en Ik zal het u wis en zeker betaald zetten.

Das vierde gebod. Langer dan een dag per week van 's morgens vroeg tot 's avonds elf moogt gij niet schaken, want dat is lang genoeg en gij moet ook eens wandelen.

Das vijfde gebod. Koop de *Konink* en eert ze door onderzoek, want dat doende zal het u welgeen op de zin doelen naar den schaakhevel.

Das zesde gebod. Gij zult niet rbelen, noch openbaar den tijd bij een voudige zellen, noch heimelijk de stukken als uw partij zich verwijderd.

Das zevende gebod. Gij zult geen overspel doen, ja gij zult zelfs geen stuk onbehoorlijk aanraken.

Das achtste gebod. Gij zult geen stukken of partijen doorkaan zonder denig verstandig plan.

Das negende gebod. Gij zult geen valsche getuigenis spreken als uw partij verloren is, noch over hoofdpunten, noch over kunst, noch over taute, want nooddoende moet gij u gedragen als een schaakmeester.

Das tiende gebod. Gij zult niet begeren ons mannen dansen, noch zijn rondemen, noch zijn paarden, noch zijn knieën, noch zijn kniechten, als gij ze toch niet kunt krijgen, want dat is kwelling des geweten en laat u geen zien.

1) Na een oud handschrift, berustende in het koninklijk archief der Christen-Schackklub, en met „kerkelijke goedkeuring" van Dr. A. Kuyper en J. A. M. Thijssen.

Later beschreef iemand het blad eens ongeveer als bevattend zee- en van geleerdheid en geestrijkheid en meertjes van eigendunk en rancune. Dat was wel ongeveer zo en maakt het nu nog aardig om door te bladeren, maar lang kon het niet duren. In een historische terugblik in het tijdschrift van de bond uit 1913 lezen we: 'Van dit zijn tweede orgaan heeft de Bond weinig genoeg beleefd: de redacteur uitte zijne meeningen op onomwonden, vaak scherpe wijze en herhaaldelijk was de Bond zelf het voorwerp van zijn spot.'

De toestand werd zo gespannen dat, blijkens de notulen der derde algemeene vergadering, de heeren Heyermans en Dupré het voorstel deden aan *De Schaakwerld* het recht te ontzeggen zich voortaan te noemen 'Orgaan van den Nederlandschen Schaakbond'. Dit voorstel werd aangenomen. *De Schaakwerld* hield kort daarna op te bestaan. De schaakbond zat daarmee bijna twintig jaar zonder tijdschrift, tot men in 1893 ten slotte zelf tot uitgave van een maandblad kwam.

Het Nederlandse schaakleven werd in de eerste vijftien jaar van het bestaan van de bond beheerst door een klein groepje heren, voor een groot deel reeds van middelbare leeftijd (dat wilde toen zeggen: tegen de zestig). *De hegemonie der Nestors*, zoals het later is genoemd.

In 1906 beschrijft J.D. Treslong de sfeer van die dagen als hij vertelt hoe hij als relatief jong broekje in 1887 de strijd aanbond met de geduchte Messemaker, voor hem de incarnatie van het Nederlandse schaakleven, een naam in een adem te noemen met giganten als Van 't Kruijs, Benima en Pinedo.

'Daarbij kwam, dat een groep stafoude, sneeuwwitte heeren om ons schaaktafeltje gingen zitten, hun ogen zagen me goedig aan, tevens medelijdend en met een zacht verwijt, dat ik het waagde mij met den ervaren strijder te meten. En nauwelijks waren we begonnen te spelen of mijn tegenstander tastte in de zak en haalde een zilveren snuifdoos eruit. Een snuifdoos! Een trofee van een vijf en dertig jaren te voren gehouden schaakwedstrijd te Nijmegen.'

In 1884 werd in de wedstrijd te Gouda voor het eerst een tweede klasse, bestemd voor jongeren, ingesteld. Onder de deelne-

12

mers aan die groep bevond zich de heer J. Coote, 50 jaar oud. In 1889 bleek dat het schaken in Nederland definitief de kinderschoenen ontgroeid was: het Amsterdamse VAS organiseerde een internationaal toernooi, dat achteraf nog belangrijker bleek te zijn dan het toen leek, omdat het niet alleen het eerste internationale toernooi in Nederland was, maar ook het eerste waar Emanuel Lasker in meespeelde. Lasker was net meester geworden door een Duits Hauptturnier te winnen, maar de geweldige indruk van later maakte hij nog niet.

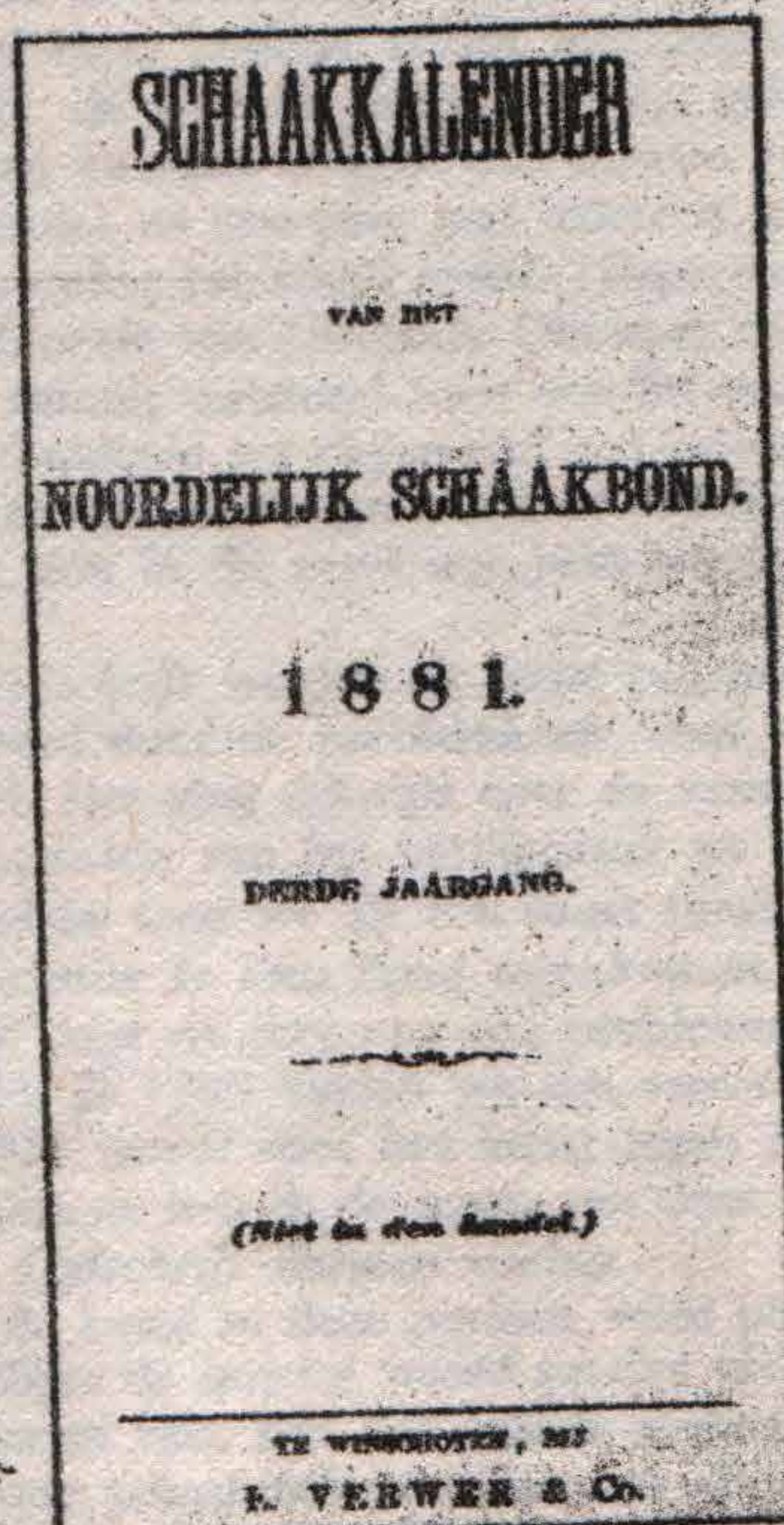
Aan die meestertitel was hij ook op nogal merkwaardige wijze gekomen. Zijn grootste tegenstrever had in een van zijn partijen bij het afbreken een pionnetje op de grond laten vallen, hetgeen door niemand werd opgemerkt, zelfs niet toen de man na het afbreken van de partij met zijn zo verworven minpion kansloos verloor. Lasker bracht het zo tot een beslissingstweeekamp, en won.

In Amsterdam speelde Lasker in de eerste ronde zijn beroemde partij met dubbel loperoffer tegen Bauer, maar moest de toernooioverwinning aan de Engelsman Burn laten. De Nederlandse deelnemers, Loman en A.E. van Foreest, klinkende namen in de twintig jaar die zouden volgen, kwamen nog onderaan terecht, slechts gevolgd door de gelukkig vergeten schaker Leather, die uit zijn acht partijen nog geen half punt wist te scoren.

'Den eersten Januari 1893 is dan het nieuwe reglement van den Bond in werking getreden. De Bond heeft daarmee op zich genomen: de beoefening van het schaakspel in Nederland in stand te houden, uit te breiden en te ontwikkelen (zie art. I). Aldus heeft de Bond de leiding op zich genomen van het schaakleven in ons land.'

Zo begint, na een heilwens aan de lezers, enigszins parmantig de eerste aflevering van de eerste jaargang van het *Tijdschrift van den Nederlandschen Schaakbond* van 1 januari 1893. Van de leiding van het schaakleven kwam nog niet meteen zo veel terecht. Zo telde de wedstrijd te Zwolle die de bond dat jaar organiseerde slechts zeven deelnemers, hoewel de mogelijkheid tot kerkgang tijdens het toernooi open was.

14

E. Lasker (fotoschets van dr. E. Arries).

Titelpagina van het eerste nummer
van de eerste jaargang van het
Tijdschrift van den Nederlandschen
Schaakbond.

1ste Jaargang N° 1.

1 Januari 1893.

TIJDSCHRIFT

VAN DEN

NEDERLANDSCHEN SCHAAKBOND

opgericht 23 Mei 1873.

Bestuur: C. VAN OIST, Voorzitter; J. J. VERAANT, Penningmeester;
Dr. A. J. A. FRANGE, Onder-Voorzitter; L. H. DEELMAN, Commissaris
voor materieel; J. F. HEEMSKERK, 's-Gravenhage, Noordeinde 66, Secretaris.
Redactie: J. F. HEEMSKERK, H. J. DEN HERTOG en Dr. A. J. A. FRANGE.

Den lezer heil in het nieuwe jaar!
Den leden van den „Nederlandschen Schaakbond“ heil ook bij
den aanvang van het gewijzigd bondsleven!

Den eersten Januari 1893 is dan het nieuwe reglement van den
Bond in werking getreden.

De Bond heeft daarmede op zich genomen:

de beoefening van het schaakspel in Nederland in stand te houden,
uit te breiden en te ontwikkelen (zie art. 1).

Aldus heeft de Bond de leiding op zich genomen van het schaak-
leven in ons land.

Daartoe heeft de Bond niet alleen de te houden wedstrijden in
getal en in afwisseling van plaats uitgebreid en de probleem-wedstrijden
aan vaste tijdstippen gebonden (eens in de twee jaren), maar ook
de jaarlijkse bijdrage aanzienlijk verminderd en het Tijdschrift in
het leven geroepen, waarvan dit het eerste nummer is.

Dit laadt op de leden van den Bond eene plicht: meer leden aan
te winnen, en om meer jaarlijkse bijdrage te verkrijgen, en om
uitbreiding aan den werkring van den Bond te geven.

De oprichting van het Tijdschrift, die ermee gepaard ging, was
echter een belangrijk feit, vooral omdat dit blad vrijwel van het
begin af op een goed niveau stond. Dat was in de eerste jaren
vooral te danken aan de tomeloze ijver van N.W. van Lennep,
een twintigjarige jongeman die in september 1893 als bondssecre-
taris en hoofdredacteur van het tijdschrift begon het bondsleven
met de kracht van een orkaan nieuwe adem in te blazen. Hoewel
hij niet de leeftijd had waarop men zich gemeenlijk met hart en
ziel voor een bond of andere organisatie pleegt in te zetten,
schreef hij bijna het hele tijdschrift vol met wedstrijdverslagen,
boekbesprekingen en overzichten van de ontwikkelingen in de in-
ternationale schaakwereld, zocht en vond hij een goedkopere
drukker, speelde hij simultaans in het land om het schaakspel te
helpen verbreiden en wist hij bovendien nog als een anonieme
„vriend van de bond die onze noden kent“ de organisatie af en
toe financieel bij te staan.

Een sterke schaker was hij ook. In 1894 won hij het Haupttur-
nier in Leipzig, waarmee hij de eerste Nederlandse internatio-
naal erkende meester werd. In 1895 meldde hij zich aan voor
deelname aan het toernooi te Hastings, het geweldige toernooi
waar de grootsten van die tijd, Lasker, Steinitz, Tarrasch en
Tsjigorin, de nieuwe Amerikaanse ster Pillsbury de overwinning
zouden moeten laten. De Engelsen schreven terug dat zij hem
weliswaar gaarne ter wille zouden zijn, maar hem toch niet
konden toelaten, aangezien zij dan in een lastig parket zouden
komen, daar zij immers de Nederlandse kampioen Loman had-
den moeten weigeren. Van Lennep merkte in het tijdschrift op
dat het toch wel zuur was dat Loman, die in Londen woonde
en de merkwaardige gewoonte had zich daar voor kampioen
van Nederland en hier voor de sterkste amateur van Londen uit
te geven, op die manier roet in het eten gooide, maar hij ging
toch naar Hastings als verslaggever en kwam terug met een be-
richt van vele tientallen bladzijden, waardoor dit historische
toernooi op waardige wijze in het tijdschrift is bijgezet.
Hetzelfde jaar vestigde Van Lennep zich in Engeland en twee
jaar later stierf hij, vijfentwintig jaar oud, de eerste van die rij
Nederlandse schaaktalenten: Weenink, Noteboom, Van den

N.W. van Lennep.

Dr A.G. Olland.

Hoek, Wijnans, die op zeer jeugdige leeftijd de dood vonden. In een artikel in het *Tijdschrift* bij zijn overlijden beschrijft zijn mederedacteur Den Hertog hem met oprechte liefde: 'Dan heerschte er in het clublokaal weer een prettige drukte en wie 't hoorde, nam op de trap twee treden tegelijk: van Lennep was over!' Zijn dood was een zware slag, maar intussen was er in Nederland een tweede speler van internationale meesterklasse gekomen. Dat was Olland.

De geschiedenis van een bond of vereniging is altijd ook de geschiedenis van allerlei min of meer koddige ruzies. Het begint meestal met een kleinigheidje, de zaak escaleert, iedereen gaat zich ermee bemoeien en soms ontstaat er zelfs een nieuwe vereniging van ontevreden, totdat na een paar jaar iedereen weer alles vergeten is en een verzoening tot stand komt. (Typerend is een verslag in een gedenkboekje van *Discendo Discimus* over een vergadering waar groot tumult ontstond toen een lid een van zijn collega's ervan beschuldigde ter clubavond een onwelvoeglijk geluid te hebben laten horen, hetgeen verontwaardigd ontkend werd. Een splijting kon in dit geval nog juist worden voorkomen.)

In de jaargangen van het *Tijdschrift* werden de felste polemieken over het algemeen gevoerd door de problemisten, voor wie veel ruimte was gereserveerd. Het ging dikwijls over de vermeende minderwaardigheid ten opzichte van het partijschaak en nog vaker over gevallen van plagiaat waar we als een soort running gag de naam van de heer Schuite te Den Haag tegenkomen. In de vorige eeuw wordt hij al door de jury van een probleemwedstrijd met schande overloden, in 1903 vinden we een vermelding van zijn roeyement en in 1911 wordt voor het laatst tegen zijn praktijken gewaarschuwd. Daarna heb ik de naam van deze ongelukkige niet meer in het *Tijdschrift* kunnen vinden.

Het ergste conflict binnen de bond in deze periode vond plaats in 1906 en het lijkt nauwelijks de moeite waard precies uit te zoeken waar het mee begonnen was. Het had iets te maken met een brief van de Neurenbergse schaakclub van Tarrasch die door iemand niet correct zou zijn doorgestuurd, en onenigheid binnen de *Tijdschrift*-redactie tussen Te Kolsté en Olland over de al of

17

niet geoorloofde publikatie van de partijen van de match tussen Tarrasch en Lasker. In ieder geval, het bestuur benoemde uit haar midden de heer Meijer tot censor over Te Kolsté, deze geste werd door de Algemene Vergadering afgekeurd en Meijer en Olland begonnen de Nieuwe Nederlandsche Schaakbond. In 1909 zag iedereen in dat dit toch te gek was, er kwam een algehele verzoening tot stand en de rebellen verrichtten in de volgende jaren nog vele opbouwende werkzaamheden voor de gefuseerde bond.

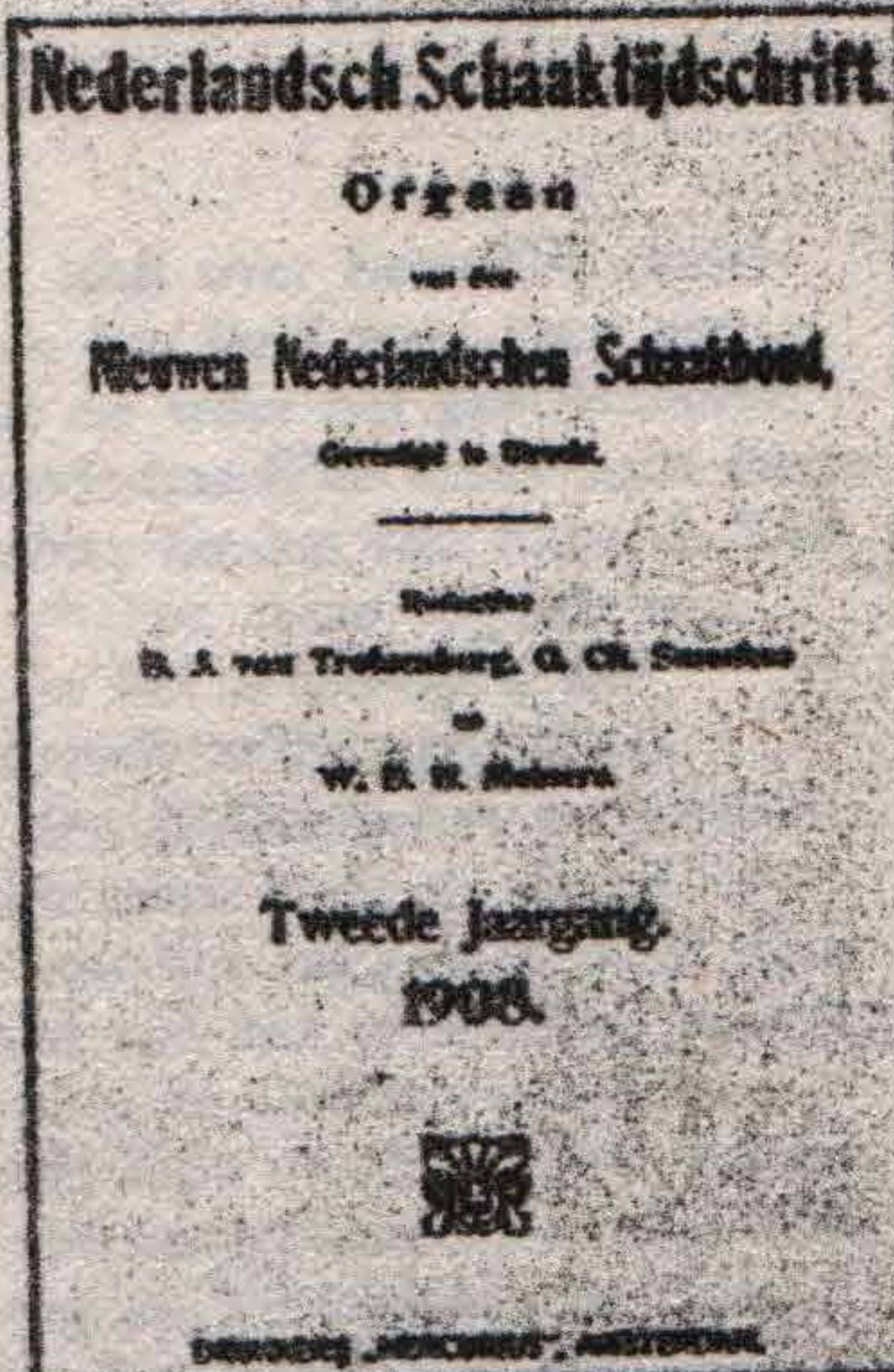
Veel stuitends ware nog te verhalen over de verwikkelingen rond de landenwedstrijd tegen Engeland, die in 1901 gepland was, maar door de bloeddorst, door de Boerenoorlog opgeroepen, werd tegengehouden (ondanks de bezadigden aan beide kanten die wanhopig uitriepen dat dit toch niets met schaken te maken had), in 1910 op 'wilde' wijze officieus tot stand kwam (Olland trekt zich terug, weer verdwijnt een bestuurslid) en in 1914 eindelijk officieel met een enorme nederlaag gevierd kon worden. Of over het eerste kampioenschap van Nederland in 1909, door Olland en Speyer samen gewonnen, dat er ten slotte toe leidde dat Speyer bedankte als lid van de bond! Maar genoeg, er waren ernstiger zaken die het schaakleven in Nederland bedreigden.

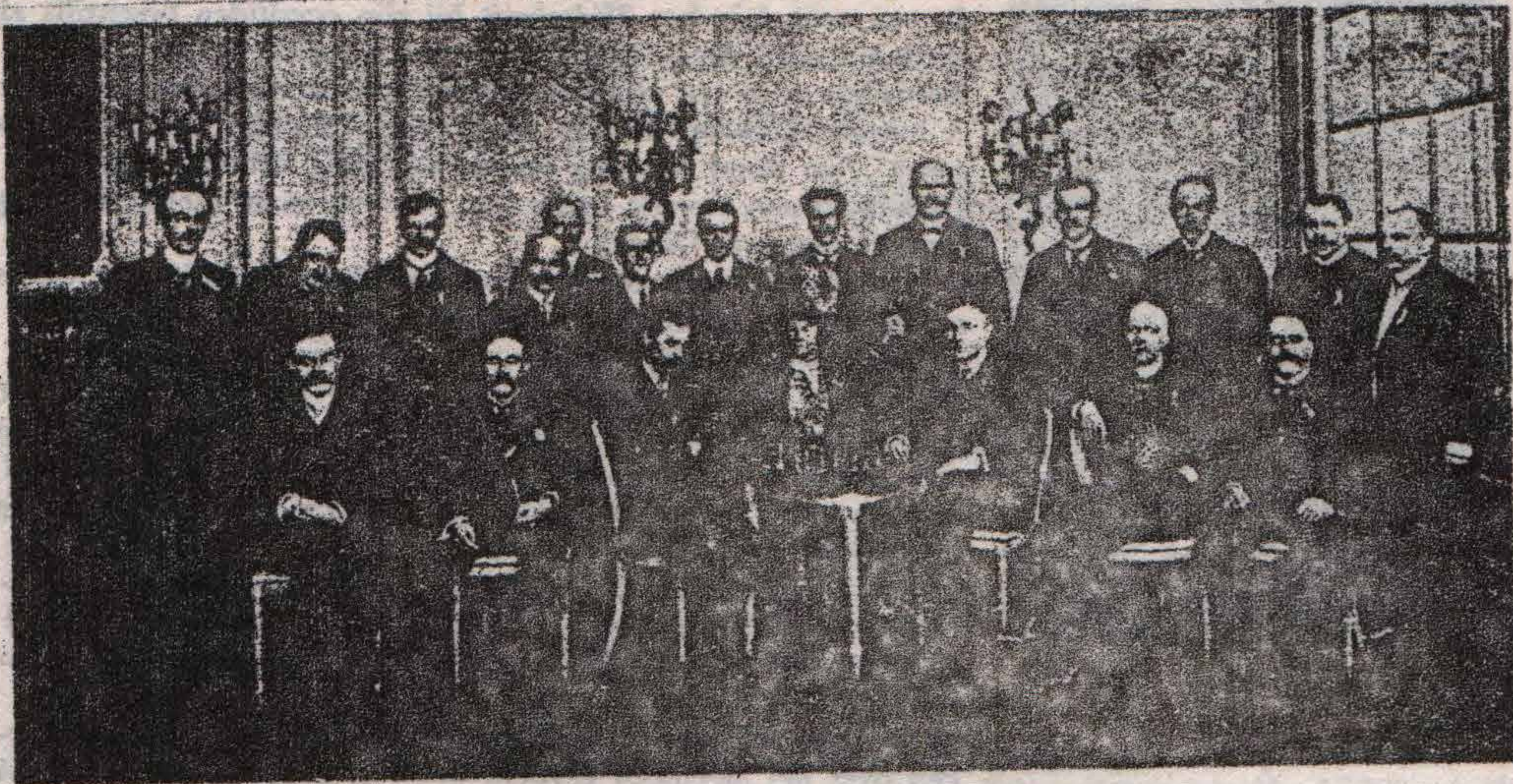
In 1913 werd het veertigjarig bestaan van de bond gevierd met het belangrijkste internationale toernooi dat tot die tijd in Nederland gehouden was: het toernooi te Scheveningen.

Het werd gewonnen door een jonge Rus die de afgelopen jaren van opvallende bekwaamheden had blijk gegeven, Aljechin, en wat voor de Nederlanders nog wel belangrijker was, de beste Nederlandse schaker, Olland, speelde uitstekend en behaalde de derde prijs.

Het zag er goed uit voor het schaken. Het volgende jaar werd eindelijk de langverwachte match met Engeland gespeeld maar kort daarna werd het internationale schaakleven vrijwel op slag verlamd door het uitbreken van de wereldoorlog.

Voor de schakers is het begin van die oorlog voor altijd verbonden met de naam Mannheim, waar het internationale toernooi van de Duitse Schaakbond bij het uitbreken van de vijandelijk-

De match Engeland-Nederland, gespeeld van 9 tot 13 april 1914 te Londen.

heden onderbroken moest worden. Er waren in de neventoernooien nogal wat Nederlanders aanwezig, wat tot gevolg had dat in het *Tijdschrift* van dat jaar een uitvoerig verslag over de gebeurtenissen aan het eind van die wedstrijd is opgenomen. Het gaf een beeld van een ontredde en verwarring waaraan iedere Nederlander wel kon zien dat in de toekomst internationale schaakcontacten schaars zouden zijn.

Op het moment dat de Duitse mobilisatie werd afgekondigd, was het de Duitse deelnemers en organisatoren wel duidelijk dat van verder spelen geen sprake kon zijn maar bij de buitenlanders was nog niet overal de ernst van de situatie doorgedrongen. Vooral de Amerikaan Marshall betoogde heftig dat hij met die oorlog niets te maken had. De politici en bevelvoerders moesten onder elkaar maar een partijtje gaan boksen, dan kon alles in een dag achter de rug zijn. Hij was hier gekomen om te schaken.

19

Ondertussen was de toernooizaal in beslag genomen door een sectie infanterie. De organisatoren besloten de helft van het prijzengeld aan de daarvoor in aanmerking komende spelers uit te betalen en iedereen zo snel mogelijk af te laten reizen, maar dat bleek nog niet zo eenvoudig. De Russische verslaggever Eljaschoff, die in zijn bijziendheid in de buurt van de Rijnbrug was gaan baden, was al wegens spionage gearresteerd en officieren bestudeerden zijn partijnotaties om achter de code te komen. Een paar dagen later werd hij weer losgelaten en trillend van angst door een Nederlandse mensenredder op de trein naar Konstanz gezet. De volgende dag bleek hij weer gevangen genomen te zijn, tezamen met de andere Russen, die al eerder door hun gastheren op straat gezet waren en nu in de Schlosswache voor het nieuwsgierige publiek als spionnen en saboteurs te kijk stonden.

De organisatoren hielden in de algemene sfeer van xenofobie het hoofd koel en betaalden hun in ieder geval netjes hun geld uit, veel meer konden ze ook niet doen.

Na enige tijd wisten de meeste buitenlandse deelnemers veilig thuis te komen, alleen de Russen bleven voor de rest van de oorlog in Triberg geïnterneerd. (Aljechin wist naar Rusland terug te keren. Er wordt geschreven dat hij zijn erewoord als officier had gegeven, wat me als leek op het gebied van de militaire ethiek een beetje vreemd lijkt, maar wie weet.)

De oorlog is voor de schaakmeesters een hachelijke tijd, de belangstelling voor hun kunsten is niet overweldigend. 'Hun wacht' zo schrijft W.A.T. Schelfhout in 1914, 'pauperisme of armlastige baantjes, voor zover zij daartoe nog enige geschiktheid bezitten.'

In Nederland maakt het schaakleven door gebrek aan stimulans van buiten af ook een wat ingeslapen indruk. Er gebeurt niet veel en er is over deze periode weinig boeiends te vertellen. Uit Polen komt het bericht dat een vijfjarig jongetje, Schmul Rzesewski geheten, uitstekend schaak schijnt te spelen. Indië, waar volgens de berichten altijd een levendig schaakleven heeft bestaan, meldt de oprichting van de Club der Malconten-

ten, ter bestudering van de opening 1 e4 e5; 2 f3. Daarvandaan komt ook een verslag van het optreden van een Batakse schaakspeler, Si Narsar, wat interessant zou hebben kunnen zijn: een vergelijking tussen het Batakse en het Westerse schaak. Wat voor strategische principes zou iemand kunnen formuleren die wel goed kan schaken maar geen enkele theoretische scholing in het spel heeft. De schrijver is echter blijven steken in nogal kinderachtige opmerkingen over rampokpartijen van zijn 'bruine schaakbroeder' waarbij een mensenboutje niet versmaad werd. Onwetend van het feit dat de Batakkers reeds schaakten toen het bord in onze streken alleen nog bekend was als instrument om elkaar de hersens in te slaan, staat de man eenvoudig paf dat een 'halve wilde het esprit de jeu bezit om een soms werkelijk goede partij te spelen'. Hij heeft nog juist de tegenwoordigheid van geest om twee partijen bij te voegen waaruit blijkt dat Si Narsar middenspel en eindspel behoorlijk speelt, maar te weinig openingskennis bezit om tegen de sterke Nederlandse speler Bleykmans op te kunnen. Verder haalt de redacteur van het *Tijdschrift* bij gebrek aan nieuws de partijen uit de match Anderssen-Steinitz weer eens voor de dag.

De jonge Aljechin.

Het eind van de oorlog betekent een opleving van het Nederlandse schaakleven, vooral door de komst van een aantal sterke buitenlandse meesters naar ons land.

De eerste is Richard Réti die in het voorjaar van 1919 hier een tournee houdt. Hij speelt simultaans, houdt lezingen, vestigt een nieuw wereldrecord blindsimultaanspelen, en maakt over het algemeen een grote indruk.

In een artikel in het *Handelsblad* wijdt hij lovende woorden aan het schaaktalent van vele Nederlanders en gaat dan in op de oorzaak van het feit dat er zich onder hen toch geen sterke, internationaal gevreesde meester bevindt.

'Volgens mijn meening is de oorzaak voornamelijk hierin gelegen, dat de Hollandsche schaakspelers te veel autoriteitsgeloof bezitten en te veel boekenwijsheid, maar verzuimd hebben te trachten door eigen studie het karakter van het spel te doorgronden.'

22

De jonge Euwe.

Het volgend jaar komt Lasker, die zich over hetzelfde onderwerp uitlaat. Hij ziet Nederland als een land waar men een sterke zin voor werkelijkheid heeft en waar het geaffecteerde en gemaakte, de schijn en het wonderbaarlijke nooit zo'n diepe inwerking zullen hebben als in andere landen van Europa. Dat is de kracht van de Nederlandse schaker, maar tegelijk zijn zwakte, want tegenover de schijn in het schaakspel, de 'swindle', treedt hij nog niet voldoende zelfverzekerd op.

'Maar het zal mij genoegen doen den Hollandschen grootmeester, die misschien op het oogenblik reeds leeft en die de toekomst ons brengen zal, te zien. Want het zal een meester zijn, die aan het ideaal en aan de kracht van het wezenlijke geloofd, uit hoofde van het feit, dat zijn wieg in Holland stond.'

Die meester was er intussen. In mei 1920 wordt in het Amsterdamse Paleis voor Volksvlijt een toernooi gehouden dat gewonnen wordt door Réti, voor Maroczy en Tartakower en waar Euwe de beste Nederlander wordt. Réti schrijft in het *Tijdschrift*:

'Van den Hollanders kwam Euwe op de eerste plaats, die tevens de eer toekomt tegen Marchand de brilliantste partij van het toernooi geleverd te hebben. In het jaar dat ik in Holland heb doorgebracht heeft deze jeugdige speeler groote vorderingen gemaakt. Nog een jaar dergelijke vorderingen, in het bijzonder het positie spel en in de eindspeltechniek en ik ben zeker, dat Euwe in ieder meestertoernooi een goed figuur kan maken.'

In de volgende schakeling: G. Vlagma "de jaren 1920 - 1940"

Clemens Polfliet.

WIL JE MATTEN ?

Door Rob van Gompel.

Onlangs viel mij in de interne weer eens de eer te beurt Coen Mekers met de witte stukken te mogen bestrijden. Trouwe lezers van de Schakeling herinneren zich wellicht de nog vrij recente voorgeschiedenis: in de 'beruchte' Gunderam-aanval tegen de Carokann voelde Coen zich verplicht een stuk te offeren tegen de ijzersterke b en c pionnen, kwam verloren te staan, maar kreeg door slechtspel mijnerzijds in de tijdhoofd fase een pion en een zeker niet slechter eindspel in de schoot geworpen, waarin ik onmiddellijk na het afbreken het halve punt ook nog eens weggooide. Voor het begin van de avond, voor het bekend maken van het programma, zaten (uiteraard) Jeroen Groot en Coen samen te vluggeren, en Jeroen confronteerde hem o.a. weer eens met de Gunderam, en won, alhoewel zwart goed uit de opening leek te komen, toch vrij gemakkelijk in het eindspel met natuurlijk weer de b en c pionnen. Toen ik inmiddels wist tegen Coen te moeten en aan de bar stond voor koffie kwam Jeroen boven. Hij was van mening dat Coen ongetwijfeld toch weer Carokann zou spelen, want "hij kent niks anders". Ik was daarvan niet zo overtuigd...

Rob van Gompel - Coen Mekers
damefianchetto (!)

1. e4 b5
2. d4 e6
3. c3 ?!

En reeds sorteert Coens verrassingsstrategie enig effect, maar of het hem veel oplevert? Mijn zet is vast niet de beste, maar een poging vroegtijdig te anticiperen op overgangen naar het Frans. We verlaten hier denk ik

al de theorie, wat vooral betekent dat we beiden puur op eigen kracht aangewezen zijn.

3. ... Lb7

4. Ld3 Pe7 ?!

Ik was het meest bang voor 4...f5!?, maar zo'n zet speelt Coen gelukkig niet zo makkelijk.

5. Pf3 d5 ?!

Nu krijg ik eigenlijk m'n zin, een soort Franse opstelling met een duurzaam voordeel voor wit. Sterker zag 5...e5 eruit.

6. e5 Pd7

7. h4 !? c5

8. Fbd2 Dc7

9. Fg5 !?

Een m.i. origineel plan, dat er van uitgaat dat in deze semi-blokkade stelling best een paar tempi geofferd kunnen worden om de stelling te verbeteren.

9. ... h6

10. Ph3 Pc6

11. Pf3 Le7

12. h5 O-O-O

Een zware beslissing ongetwijfeld, maar zwart heeft al niet eenvoudig, vooral omdat hij volstrekt geen tegenspel heeft.

13. Lf4 cxd4 ?

Opent de stelling in het voordeel van wit, wiens opgave het voordeligtje te verwezenlijken na 13...cxd4 nog veel moeilijker was geweest.

14. cxd4 Lh4

15. Kf1

Ik kon niet besluiten tot Ke2, bovenal hij daar toch niet echt onveilig lijkt te staan, en dan is het tempo niet.

15. ... Kf8

16. Fc1 Fc8

17. Da4 Le7

18. g4

- zie diagram 1 -

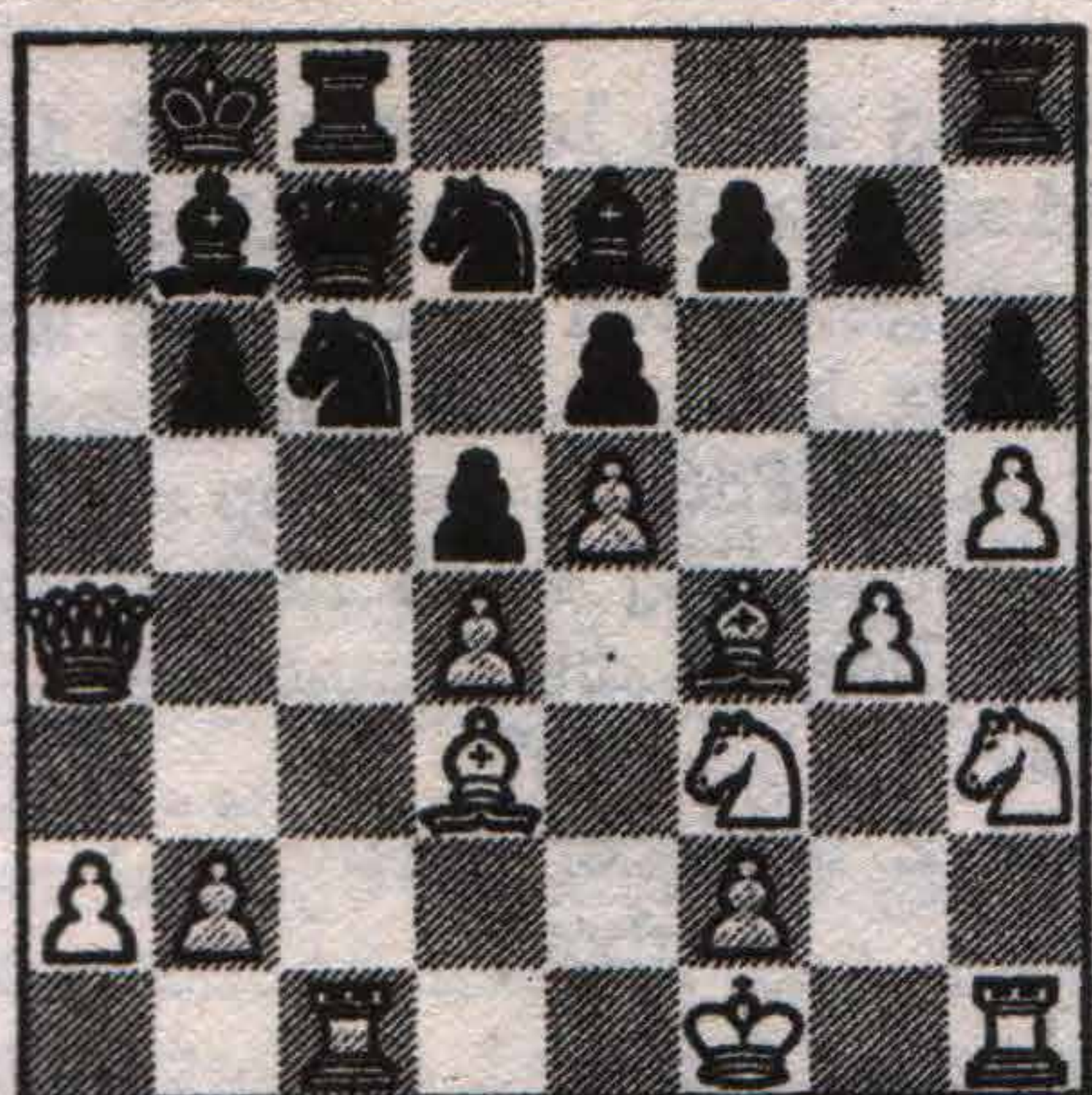

diagram 1.

Coen besluit nu het initiatief over te nemen met behulp van een pionoffer, dat echter bijna geforceerd tot een slecht eindspel leidt. Maar ook een 'afwachtsstrategie' lijkt hem weinig te beloven.

18. ...	a6 !?
19. Lxa6	Lxa6
20. Dxa6	De7
21. Dxa7	Kxa7
22. a3 !	Pa5
23. Ke2	Pc4
24. To2	Kb7
25. Tho1	Pa5
26. Txc8	Txc8
27. Thc8	Kxc8

Zie hier het genoemde eindspel. De pluspion garandeert wit winnend voordeel.

28. Pd2	b5
29. Kd3	Pb6
30. g5 !	Lf8
31. g4h6	g4h6
32. f3 !	

Dreigt middels Pf2-g4xh6 de partij onmiddellijk uit te maken. Coen ziet het:

32. ...	Pc6 !
33. Pf1 !	

Verhindert dat een zwart paard op f5 verschijnt.

33. ...	Pc4
34. Lc1	Kc7
35. Pf2	Pe7
36. Pg3	Pg8
37. Pg4	Kb6
38. b4 !	

Coen vond na afloop dat ik er slimmer aan zou hebben gedaan hiermee tot na het afbreken te wachten, maar dat zou een ernstige

fout zijn geweest: na 38.Kc3 Ka5 39. Kb3 kom ik niet verder.

38. ...	Kc6
39. Pe2	Kc7
40. Kc2	Kc6

Afgebroken.

De partij werd verder zonder uitspelen door Coen opgegeven. Ik had natuurlijk 41.Kb3 in de envelop gestopt, waarna zwart op z'n best nog een aantal zetjes kan spartelen. Bedankt, Coen !

Dan wil ik nu laten zien op wat voor miraculeuze wijze ik onlangs voor US 2 een punt pakte tegen en bij Amstelveen 4 (Uilenstede). Mijn voornaamloze (?) tegenstander vertoonde van aanvang aan een vrij typisch gedrag, was na iedere zet in geen velden of wegen meer te bekennen, zat voortdurend grapjes te maken als hij toch even achter het bord verzeild was geraakt, en vroeg mij ook nog of ik niet wat cyaankali in mijn koffie wilde. "Misschien later op de avond.", was de enige repliek die mij te binnen wilde schieten. Deze omstandigheden waren er mede schuld van dat ik al na drie (!) zetten het gevoel had in hogere zin verloren te staan.

Deldker - RvG
Onregelmatig.

1. a3	
Wat krijgen we nou?	
1. ...	e5
2. Pc3	d6 (?)

Waarom geen d5?

3. e4	f5 ??
Hier had ik al spijt van nog voor ik het had gedaan.	

4. Lc4 !	Pf6

En vooral niet 4...fxe4 5Pxe4 d5 6Lh5+ g6 7Dxd5.

5. d3	c6 !?

In het besef dat mijn stelling verloren moet zijn als ik niet ergens tot radicaal tegenspel kom (ervan uit gaande dat rochade voor goed tot de onmogelijkheden behoort) probeer ik hem met psychologische middelen tot minder goede zetten te verleiden. Een riskante strategie, maar ach, een nul had ik al...

6. Pf3 Le7

7. 0-0

Ik had tot 6..Le7 besloten i.p.v. 6..h6, omdat ik na 7Pg5 d5 nog wel vertrouwde. Hij dus ook.

7. ... Pfd7

Nog een rare zet, maar mijn tegenstander gaat nu meedoen!

8. La2 ?!

Hij is waarschijnlijk bang voor 8exf5 d5 9La2 0-0, waarvoor geen reden is: zelfs 9Pxd5 komt in aanmerking.

8. ... Pf8

9. exf5 Lxf5

10. d4

Wit heeft zijn voordeel groten- deels vergooid, en kan de zwarte rochade niet meer verhinderen, nu het koningsvleugelpaard e6 onder controle heeft. Dit schrikt hem kennelijk wakker, want hij gaat nu energiek over tot de aantasting van het zwarte centrum.

10. ... e4

11. Pd2 d5

12. f3 exf3

13. Pxf3

Na 13Dxf3 Le6!? 14Te1 Lf6 15Pb3 Pa6 16Lf4 Kf7 gaat zwart tot een kunstmatige rochade over. Toch moet deze variant misschien hoger worden aangeslagen dan Pxf3.

13. ... Pg6

14. Pe5 0-0 (1)

Zwart heeft gelijk spel weten te bereiken. Wit reageert met een furieuze aanvalspoging:

15. Dh5 !? Pxe5

16. Dxf5 Dxf5

17. Dxf5 Pg6

18. Pe4 !? Pd7

19. Le5 Lxf7 ?!

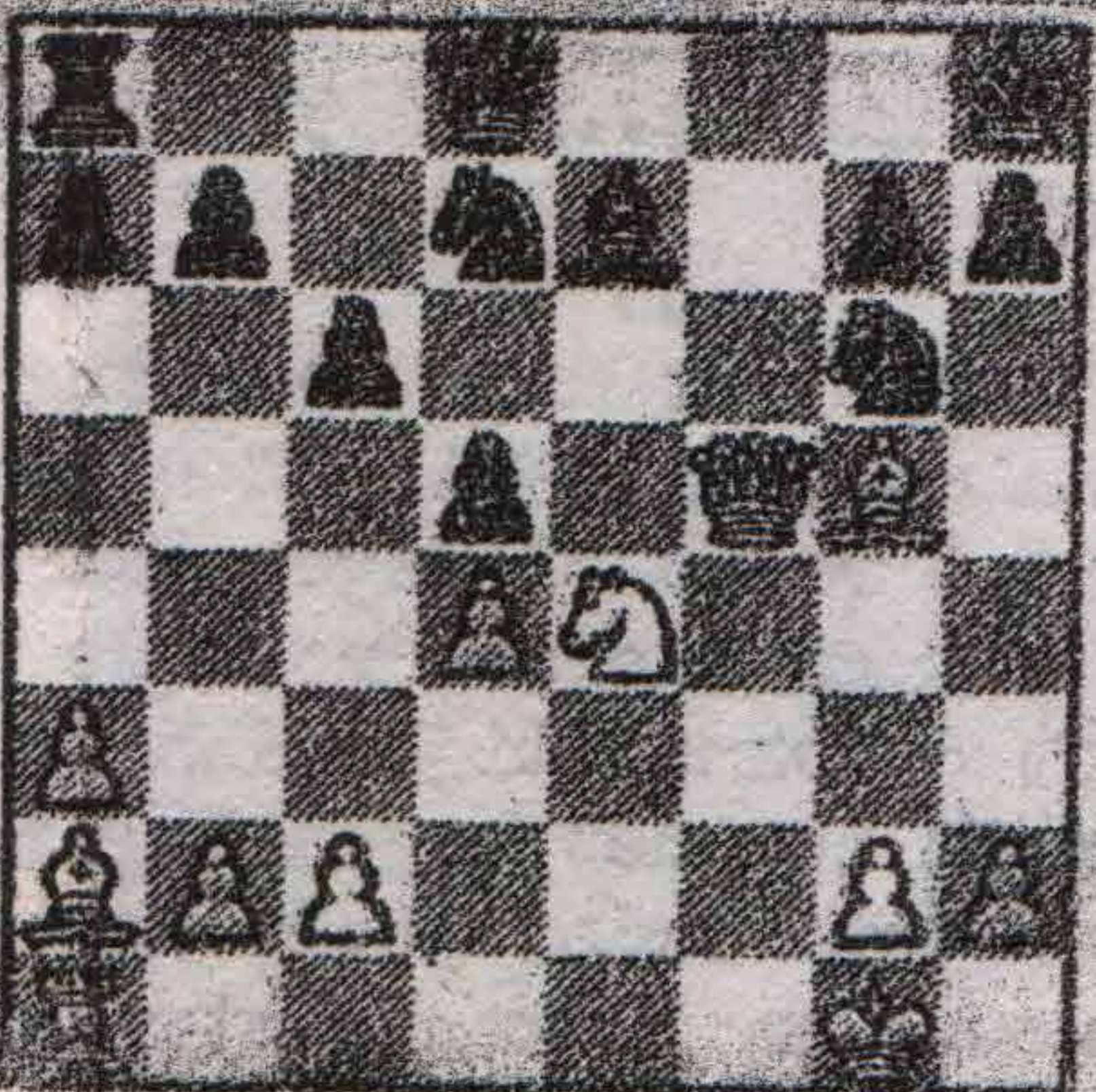

Diagram 2.

Het ?! bij mijn laatste zet is objectief, de kans dat ik na 19.. Lrg5 nog gewonnen had lijkt me echter erg klein. De beste zet voor wit is nu 20Pd6!, waarop zwart Dc7 moet spelen. Hij ziet het evenwel niet, en begint te blunderen:

20. Lxe7 ? Pxe7

Er staan 2 stukken in!

21. De6 dxe4

22. Tf1

En toen zag ik waar hij op speelde: 22..Pf6 23Txf6 gxf6 24Dxf6 mat! Ik begon dus al bijna 22..Pg6? te overwegen toen...de partij nog maar enkele seconden duurde!

Ik speelde

22. ... Pf6

en hij antwoorde vrijwel a tempo

23. Txf6 Dxd4 *

Ook a tempo. En hij krabde zich eens op het hoofd en gaf op. Na 24.Tf2 Tf8 is er niets meer.

De volgende partij stamt weer uit de interne, waar de -sterk gestegen- Mark Ordodi mij een serie tactische problemen voorlegde:

RvG - Mark Ordodi

Lettisch gambiet.

1. e4 e5

2. Pf3 f5

"Oh ja, dat speel jij!", verzuchtte ik. Hij had me hier wel eens in vluggertjes mee geconfronteerd, waarin ik ongetwijfeld er blijk van heb gegeven hier geen kaas van te hebben gegeten. Nu gaat het beter.

3. Le4 fxe4

4. Pxe5 d5

5. Dh5 + g6

6. Prg6

Een standaardcombinatie die Mark niet verontrust, het blijkt allemaal theorie te zijn. Zo gaat het verder:

6. ... hrg6

7. Dkh8

Dezelfde theorie acht 7Drg6* sterker, wat ik wel vermoedde, maar mij leek de witte stelling na kwaliteits- en pionwinst verdedigbaar. In elk geval is het nu aan zwart te bewijzen dat hij compensatie heeft. Meer theorie:

7. ... Kf7

8. Dk4 (1) Le6

(de encyclopedie geeft alleen 7..Le6)

9. Le2 (!) Pc6
10. Da4 !?

Met deze zet wordt de theorie verlaten die (volgens Mark) verder gaat met 10De3, waar de dame nu minder veilig staat.

10. ... Pf6 ?!

Een beetje schablone gespeeld, ik vermoed dat na De3 deze zet wel sterker is. Beter zien eruit 10...Dg5!? of 10...d4!?

11. d4 !? a6 ?!

Wit heeft genoeg als hij zonder kleerscheuren kans ziet zijn ontwikkeling te voltooien; daarom was ik benauwd voor 11...ed3 e.p., onder het motto dat het openen van de stelling doorgaans voordelig is voor de partij met ontwikkelingsvoorsprong.

12. o3 b5

13. Dd1 !

Veel sterker dan 13Dc2, in verband met de eigen veiligheid en de controle van veld g4. De witte rochade heeft geen haast.

13. ... Ld6

14. Lg5 Dh8

15. Pd2 b4 !?

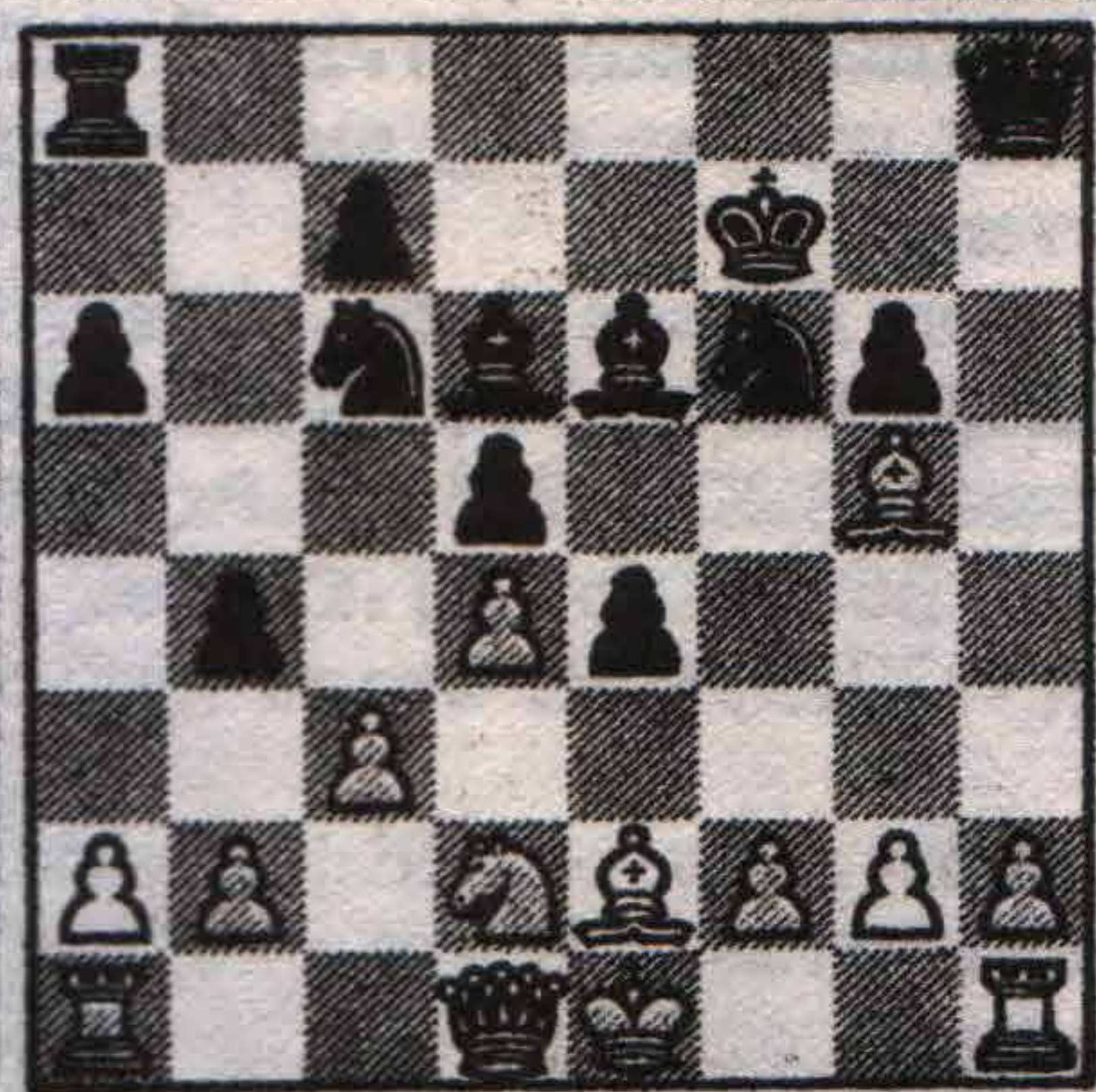

diagram 3.

Het zwarte initiatief is op haar hoogtepunt; maar de witte stelling blijft toch goed verdedigbaar. De zwarte openingsopzet is derhalve mislukt.

16. Pf1 ! Tb8

17. Pe3 bxc3

18. bxc3 Tb2

19. Pc2 Pe7

20. Dc1 Db8

21. Ld1

Het was mij niet helemaal duidelijk na 21.Pb4!? Txe2!? 22.Kxe2 Db5+, maar ook dan heeft wit niets te vrezen na 23.Ke1 Lxb4 (wat anders?). 24.Lxf6! Lxc3+ 25.Dxc3 Kxf6.

21. ... o5

22. h3 cxd4

23. Pxd4 Lg3 (?)

De zwarte stelling is al verloren, de aanval heeft tot niets geleid, en wit dreigt nu middels Pb3 of Lb3 zijn toren in te sluiten. Wit kan nu zonder enig bezwaar 24.0-0 spelen, ik besloot tot

24. Le3 Pf5

25. Pxf5 Lxf5

26. Lb3

Het is uit. Mark offerde in hoge tijdnood nog even verder:

26. ... Txf2

27. Lxf2 Lxf2 +

28. Kxf2 e3 +

29. Dxe3 Pe4 +

30. Ke1

en Mark gaf op. (1-0)

Tot slot van deze rubriek wil ik mijn lezers een paar voorbeelden laten zien die afkomstig zijn uit het boek "Typische Fehler" van Alexei Suetin. Alvorens een paar praktisch-voorbeelden onder de loupe te nemen wil ik eerst het eerste gedeelte citeren van de paragraaf "Fehler in Kommentaren":

"Erinnern wir uns eines weiteren Aphorismus von Tartakower: 'Der einzige Fehler ist oft das Fragezeichen des Glossators!'"
Tatsächlich sollte man sich stets vor Augen halten, dass oberflächliche Kommentare heutzutage häufiger anzutreffen sind als in der 'guten alten Zeit' (als die grossen Schachmeister in ihren Anmerkungen sehr gewissenhaft zu sein pflegten und peinlich genaue Analysen lieferten). Dieses Umstands muss man sich vor allem dann bewusst sein, wenn

Meisterpartien von „Sonntags-
spielern“ kommentiert werde
(...) (pag. 250/251)

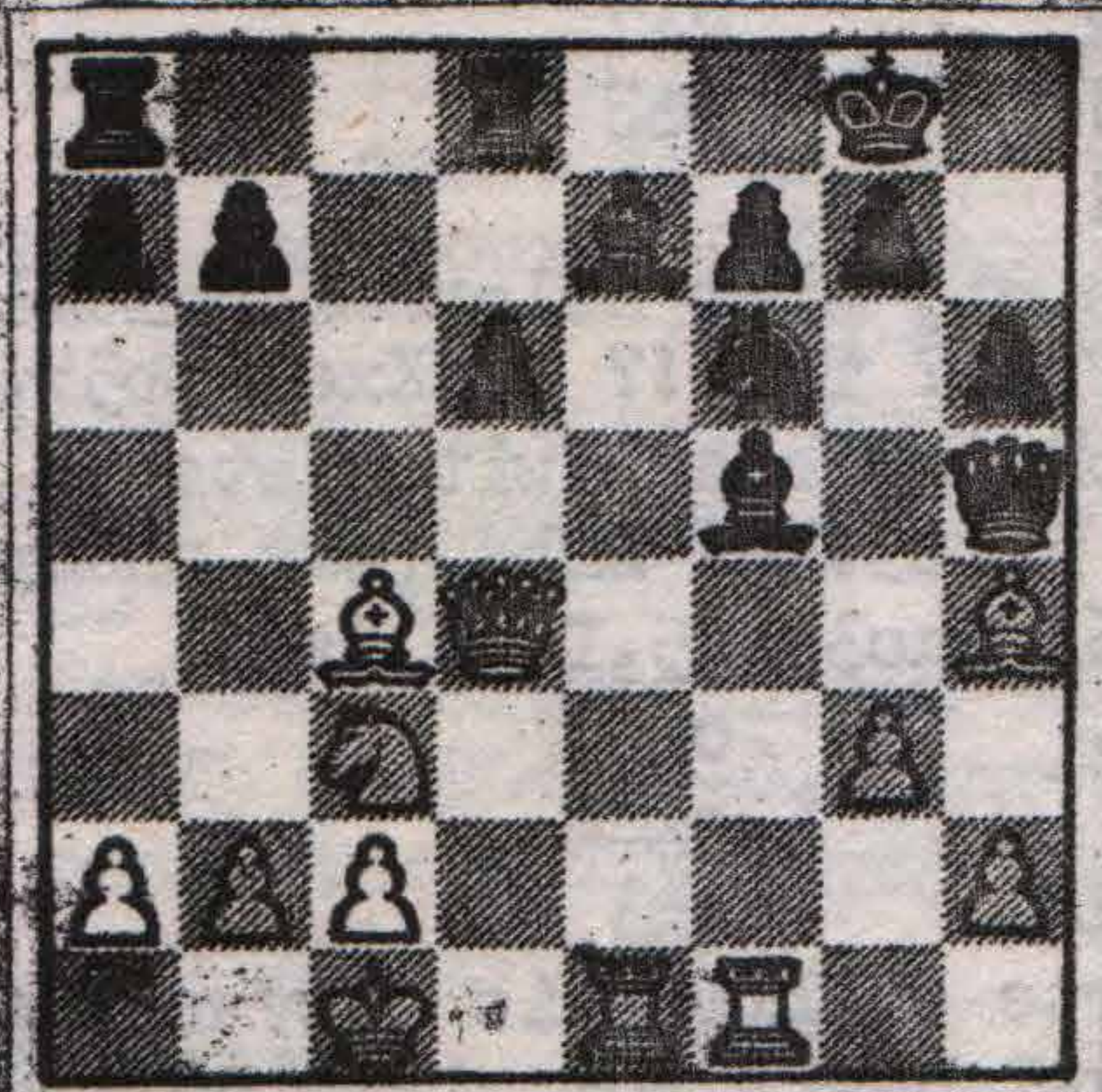

diagram 4.

L. Schmid - Boleslawski
Hamburg 1960

Deze stelling staat op pag. 42.

Suetin zegt erover:

"Scheinbar ist die schwarze
Stellung hoffnungslos, denn
wie sollen die Drohungen auf
der e- und f-Linie abgewehrt
werden? Doch von jetzt an
leistet der Nachziehende
bewundernswert Widerstand."

Merk op dat hij vergeet te
vermelden dat wit een pion
heeft geofferd.

"17...d5 ! 18.Txe7 dxc4 19.Df2
Lh3 !

Erneut gewinnt Schwarz ein
Tempo für die Verteidigung."

Maar dit lijkt me nu een
schoolvoorbeeld van een "zondags-
analyse". Wat te denken van
het vervangen van 19.Df2 ? door
19.De5 ! en wit wint een belang-
rijk tempo voor de aanval. De
volgende varianten bewijzen dat:

- A) 19..Lh3 20.Dxh5 Pxb5 21.Txf7
g5 22.g4 Lxg4 23.Lg3 Pxb3
24.hxg3 Td4 25.Txb7 ♚
- B) 19..Le6 20.Lxf6 gxf6 (20...Dxe5
kost uiteraard een stuk)
21.Dxf6 Dg5* (21..b6 22.Pe4
met de dreiging 23.Dxe6!)
22.Dxg5 hxg5 23.Txb7 ♚
- C) 19..Lg6 20.Dxf6 komt op het-
zelfde neer.

Als tweede voorbeeld van een
"slippertje" in de analyses van
Suetin gaan we naar het volgende

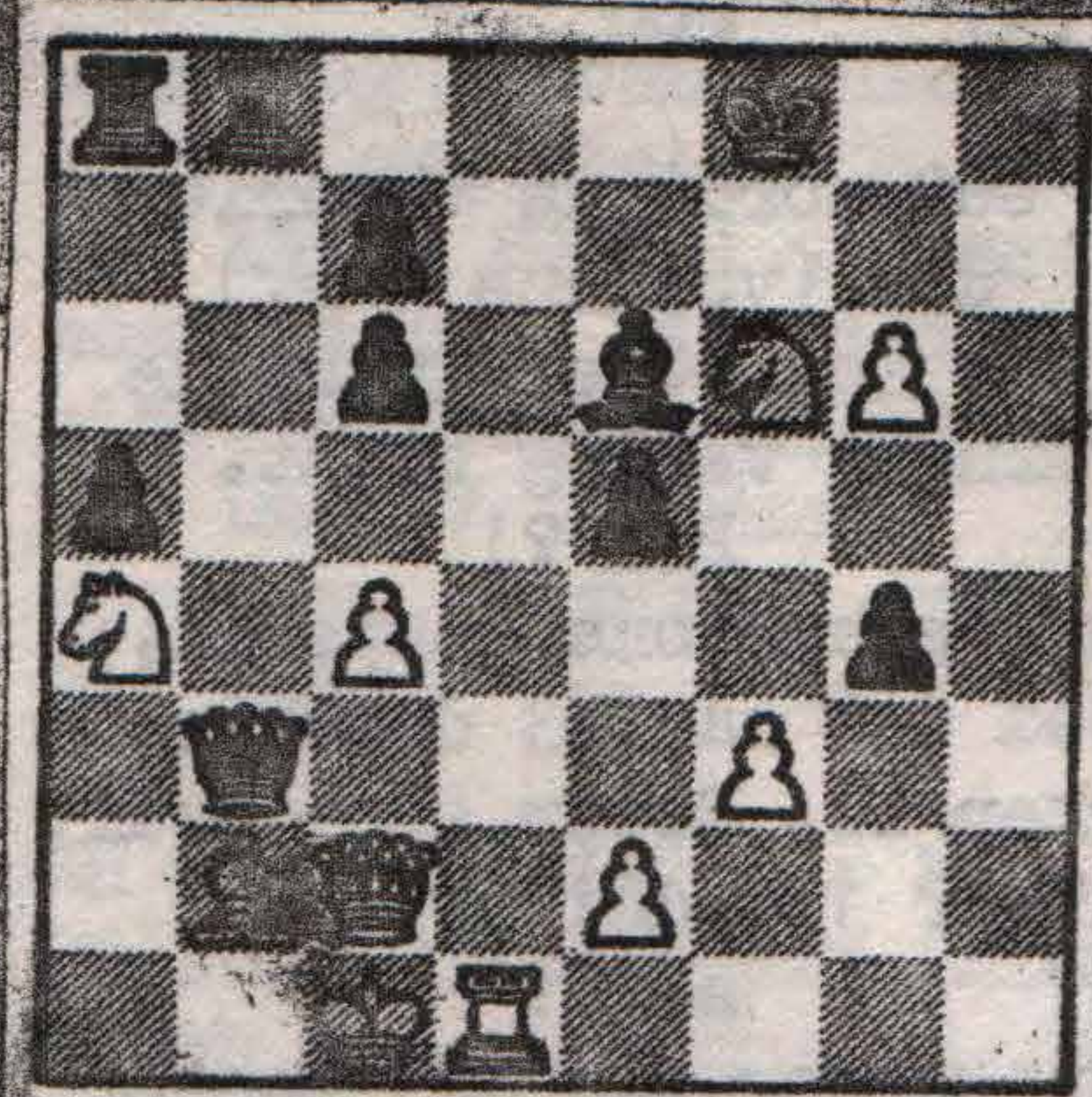

diagram 5.

Larsen - Westermolen
Lone Pine 1978

Deze stelling ontstond na de 28^e
zet van zwart (Dc2xb3), en is terug
te vinden op pag. 236. In het
commentaar prijst Suetin het witte
spel hoog, en beperkt zich tot een
paar varianten die aangeven dat
zwart andere zetten ook niet kan
spelen. Het zal aan deze onkritische
invalshoek te wijten zijn dat hem
(en Larsen!) de vrijwel onmiddellijk
winnende mogelijkheid 29.Td8* !
ontging, wat een kwaliteit wint:
29..Ke7(g7) (Natuurlijk niet ..Exd8
30.Dxb3) 30.Dxb3 Txb3 31.Txa8 Kxf6.
Met een stuk minder mag zwart dan
toch opgeven.

Overigens won Larsen toch, als volgt:
29.Dxb3 Txb3 30.Pe5 Tb4 31.Pxe6 Ke7
32.Lxc7 Txc4 33.Kb1 Tc8 34.Pxg4 Txc7
35.Pxe5 Tb4 36.g7 Tb8 37.f4 Ke6
38.e4 Txc7* 39.f5* en zwart gaf op.

Moge het hier getoonde mijn lezers
stimuleren steeds met kritische blik
te kijken naar onverschillig welke
analyse, maar ook stellingen op het
bord. Dat kan de speelsterkte alleen
ten goede komen! Uiteraard zijn mijn
analyses daarvan allerminst uitgeslo-
ten. Suetin heeft een erg goed boek
geschreven, dat ik een ieder zeker
wil aanraden, maar dit had hij zich
ook wel eens mogen realiseren.

RvG.

Terugblik

Afgelopen dinsdag vertrouwde ik Henk Simon tijdens het be-ruchte "après-schaak" in de bar van H'88 toe, dat ik dit jaar weliswaar aardig presteerde, maar eigenlijk nog geen be-hoorlijke partij had gespeeld. In nachtbus 75 (niet minder be-rucht, maar ik heb er nog nooit wat meegemaakt, niet in nega-tieve maar ook niet in posi-tieve zin) moest ik over deze opmerking nadenken. Heb ik dan überhaupt wel eens een behoor-lijke partij gespeeld? Ik be-sloot tot een terugblik.

Een wat nevelig winterzon-netje verlicht en verwarmt mijn kamer. Ik heb geen acute bezigheden, hoef vanavond ner-gens naar toe. Mozart's laat-ste strijkkwartet (KV 590) staat op, straks volgen twee schitterende Bach-cantates. Ik zit achter mijn schaak-bord en speel oude partijen na. Ik ben gelukkig, zo. Wie schetst mijn verbazing als ik in klad een artikel tegenkom dat ik ongeveer een jaar gele-den moet hebben geschreven, maar niet heb uitgetikt? Niemand na-tuurlijk. Ik zal het nu gedeel-telijk overnemen, het is genaamd: De verslaving

Het seizoen 82/83 was wel het slechtste van mijn gehele be-staan als schaker. 2½ uit 9 in de KNSB-competitie, 1½ uit 7 in het NSSK. Treurige dieptepun-ten. Toen mij dan ook in mei ge-vraagd werd om in de A-selectie te komen voetballen, met verplicht trainen op dinsdag en donderdag, flitste het door me heen: waarom toch dat vreselijke spel met zijn urenlange spanningen, dat hopeloze gevoel na een nederlaag, dat va-riantencircus s'nachts; lekker

draven in de wei, trainen in de buitenlucht, ergernis fysiek kun-nen uiten, juichen bij een doel-punt (doe dat maar eens na een loperoffer op h7!): ik stop met schaken!!

Tijdens de laatste competitie-wedstrijd deelde ik dit enig-zins triomfantelijk mede aan mijn teamgenoten, die behalve verwondering ook enige scep-sis toonden: "Ach, dat hebben we al zo vaak geprobeerd". Maar een heel lullige nederlaag die middag beschouwde ik als een soort teken van hogerhand. Maandenlang heb ik toen geen stuk meer aangeraakt tot 17 sep-tember 1983: U.S.1 - VAS/ASC 2, want al gauw had ik gemerkt niet het typ van de geheelonthouder te zijn. Dus een jaartje spelen in het eerste, om het af te le-ren. Ik won nog ook. Een maand la-ter, tegen ZSC 1 had ik de smaak al weer aardig te pakken:

Wit: Paul van der Werve
Zwart: P. Roggeveen

1. e4 d6 2. d4 Pf6 3. Pc3 g6
4. Pf3 Lg7 5. Le2 0-0 6. 0-0
Lg4 7. h3 Lxf3 8. Lxf3 Pc6
9. Le3 Pd7

Toevalligerwijs had ik net enkele vluggertjes met Rob gespeeld, waarin dit soort stellingen voor-kwamen en ik steeds d5 speelde zonder succes. Mede daardoor kwam ik tot een ander plan.

10. Le2 e5 11. dxex5 !?

Wit heeft tenslotte met zijn lo-per paar baat bij een open stel-ling. Zwart gaat actief verder

11. ... Pdxe5 12. f4 Pd7
13. Dd2 Te8

Zwart dreigt nu f5 15. exf5 Txe3!
16. Dxe3 Ld4! en ook pionwinst op e4. Ik bied deze pion nu ten offer aan, maar ten onrechte. Na Tad1 Lxc3

15. bxc3 Txe4 16. f5 heeft wit te weinig compensatie. Sterker was direct 15. f5! Het scheelt min of meer een tempo, want Tad1 is vrij nutteloos.

14. Tad1? Pb6? 15. f5 Pe5 Zwarts bedoeling, het paard staat onaantastbaar en er dreigt Pbc4. De volgende manoeuvre geeft wit echter definitief het initiatief.

16. Lg5! Dd7 (f6 17. Lh6!)

17. f6 Lh8 18. b3 Tad8

19. Tf4 c6 20. Th4 De6

21. Df4 Pbd7 22. Tf1 d5

23. exd5 cxd5 24. Kh1!

Op 24. Pb5 volgt Db6s 25. Pd4

Pc6! 24. ... a6

Niet 24. ... Tc8 Pb5! 25. Txc2

Pd4! 25. Pd1! Pc6

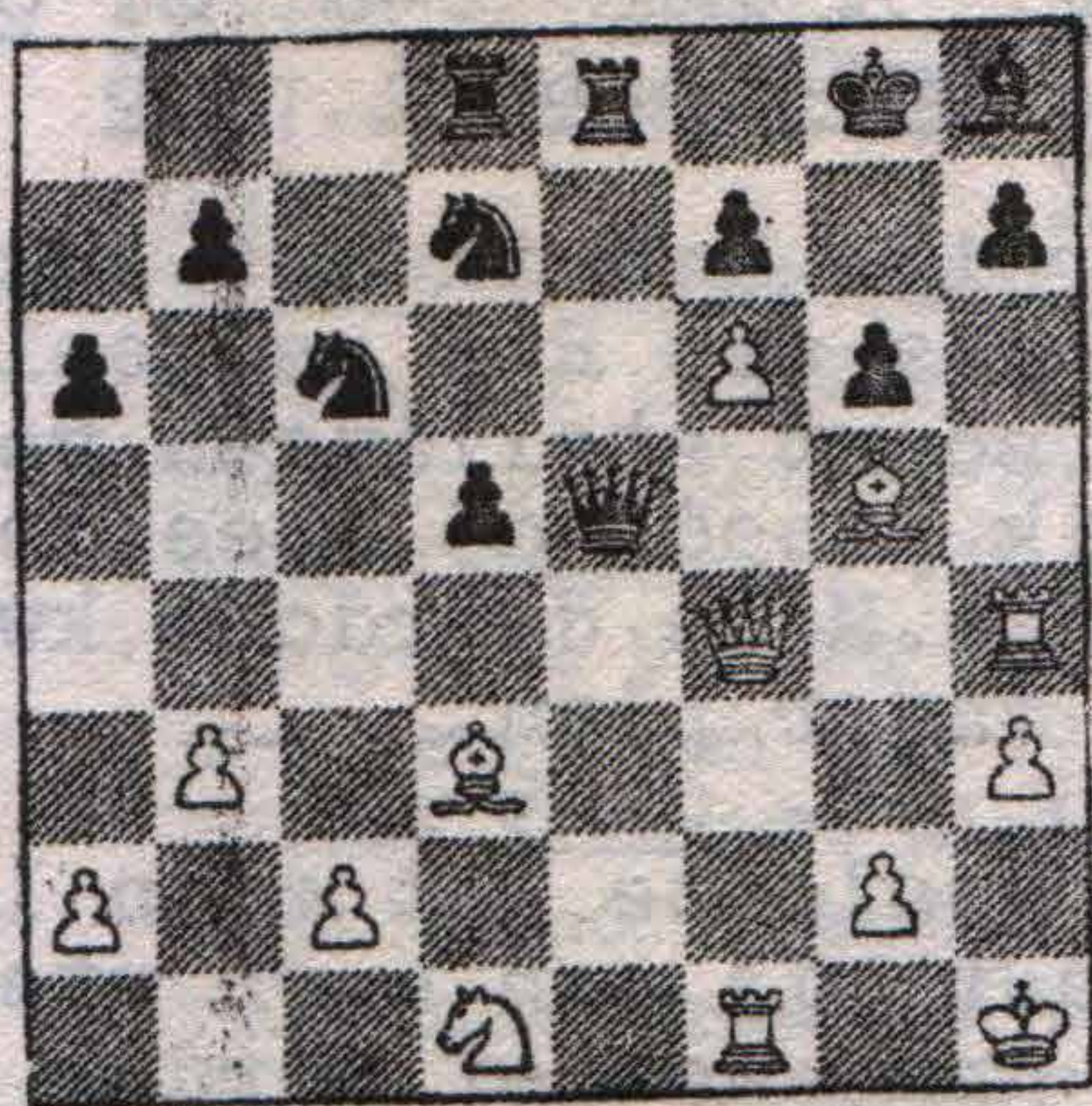
In tijdnood probeert zwart zich te bevrijden.

26. Ld3 De5? En dat gaat dus niet. Hij heeft niet beter dan weer Pce5, dan bv. 27. Pf2

Pxd3 28. Pxd3! (Niet cxd3 De5)

Pe5 (wat anders om onder de druk uit te komen? Wit dreigt simpel Th6, Dh4, Pf4 en Pxg6)

29. Th6 Pxd3 30. cxd3 en Dh4

27. Lxg6! Beslissend. Op hxg6 volgt 28. Txh8s Kxh8 29. Dh4s Kg8 30. Dh6 Pxf6 31. Lxf6 Dxf6 32. Txf6 Te1s 33. Kh2 Txd1 34. Tf4! Td6 (om g6 te dekken) 35. Th4 f5 36. Dh7s Kf8 37. Dc7! uit. Op 27. ... fxg6 volgt f7s met winst, 27. ... Dxf4 28. Lxh7s Kf8 29. Thxf4 is kansloos.

27. ... Lxf6 Nodigt wit nog uit tot onduidelijkheden als Lxf7s, maar er is een simpele winst.

28. Lxh7s Kg7 29. Lxf6s! 1 - 0 Op Dxf6 kom Dg3s met damewinst en op Pxf6 is Dh6 mat.

Tegen de Koningsclub speelde ik een partij van 6 uur tegen van Baarle, op het einde nog een remisekans missend en op 7 jan. 1984 tegen Braggan van Philidor Leiden 2 de volgende partij.

Wit: Paulus

Zwart: Braggan

1. e4 c6 2. d4 d5 3. Pd2 dxex4

4. Pxe4 Pf6 5. Pxf6 exf6 6. Pf3 Ld6 7. Le2 0-0 8. 0-0 Lg4

Voor theorie moet je niet bij mij zijn. De bedoeling van de volgende zetten is een paard op f5 te krijgen en aan d5 te gaan werken.

9. h3 Lh5 10. Ph4 Lxe2

11. Lxe2 Dd7 12. Dd3! Pa6

13. a3 Tfe8 14. Pf5 Pc7 15. c4

Tad8 16. Le3 Lf8 17. Tfd1 g6!?

Zwart heeft weinig goede zetten meer en permiteert zich deze verzwakking in de veronderstelling dat vier pionnen de koningsvleugel afdoende beschermen.

18. Ph6 Lxh6 19. Lxh6 Pe6

20. Df3! f5!? De7 lijkt me dege-lijker. Nu krijgt wit er een aanvalsmotief bij: mat op g7!

21. d5 cxd5 22. cxd5 Pg7

23. Tac1 Te4 De bedoeling van f5

24. Dc3 Pe8 25. f3 Te2

26. Te1 Txe1 27. Txe1 f6

28. Dc5! Dreigt Df8 mat en Te7

28. ... Pd6 29. Te6! Niets is Dxa7

Pf7! Nu volgt op 29. ... b6 30. De3!

Pf7 31. Te7 Da4 32. Txf7! maar het ster-

ste is 29. ... Pf7 30. Te7 Dd6! (Niet

Da4 31. Dc7 Dd1s 32. Kh2 Dxd5 33. Txf7!)

31. Dxd6 Pxd6 Tg7s Kh8 33. Tc7! Kg8

34. Lf4 en wit behoudt eindspelvoor-

deel. Of het genoeg is voor de winst

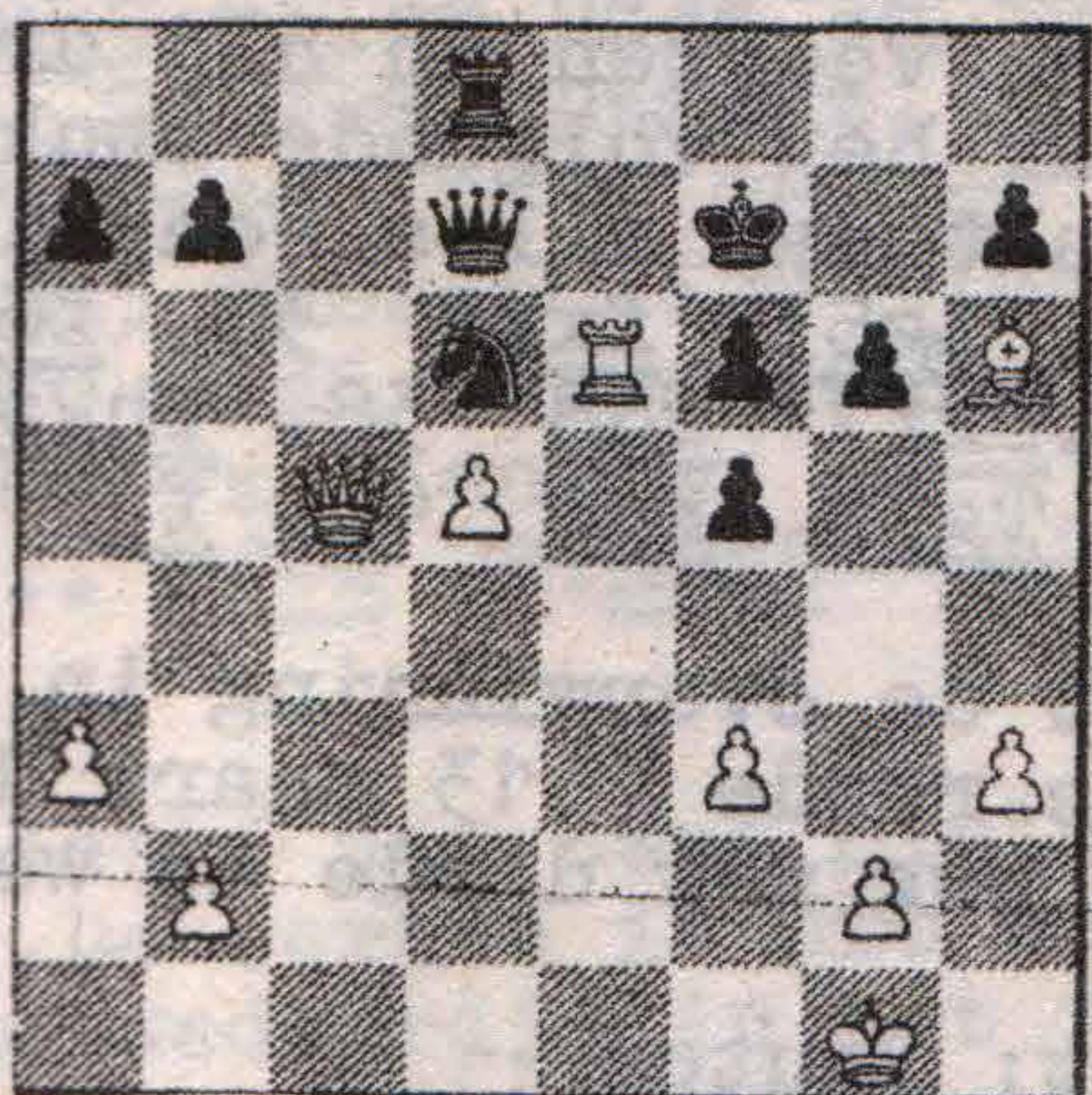
is echter de vraag, bv. a5 35. Lxd6

Txd6 36. Txb7 Txd5 37. b4 axb4 38. axb4

Is dit gewonnen? Ik zou dat graag van

iemand vernemen. Zwart speelde echter

29. ... Kf7?

30. Txf6s! Kg8 Kxf6? 31. Dd4s
Ke7 32. De5s! Kf7 33. Dg7s Ke8
 34. Df8 mat. Nu is het ook uit:
 31. Te6 b6? 32. Dd4 Pe8
 33. De5 DF7 34. Te7 Df6
 35. Txe8s Kf7 36. Dxf6s 1 - 0

Tot zover het artikel zo als dat verleden jaar al had moeten verschijnen. En inderdaad, schaken is een verslaving, ermee stoppen uitgesloten. Het seizoen 83/84 was redelijk succesvol en ook dit seizoen zijn de resultaten goed. Volgend jaar ben ik van plan ook wat meer aan het schaken te doen en weer wat minder aan voetballen. Verplicht trainen is tenslotte ook niet alles, al is het dan in de buitenlucht.

Maar mijn terugblik is nog niet afgelopen. Juist in het rampjaar 82/83 speelde ik drie leuke partijen in één toernooi: Het SGA-kampioenschap waar ik zowaar gedeeld derde in werd. De eerste was tegen ..Gerard!

Wit: Paultje

Zwart: Gerard Rill

1. e4 c5 2. Pf3 d6 3. d4 cxtd4
 4. Pxd4 Pf6 5. Pc3 a6 6. Le2
e5 7. Pb3 Le7 8. 0-0 0-0 9. f4
b5 10. a3 Lb7 11. Lf3 Pbd7
 12. De2 Tac8 13. Kh1 Dc7 14. Le3
Pc5 15. fxe5 dxe5 16. Lg5 Kan
 zwart nu op e4 nemen? Nee, maar
 wit moet dan wel nauwkeurig spelen:
 16. .. Pfxe4 17. Lxe4! Pxe4 (Lxe4
 18. Lxe7 of Lxg5 18. Pxc5!) 18. Pxe4
Lxe4 19. Lxe7 16. .. Pe6 17. Lxf6
Lxf6 18. Lg4 ! De bedoeling van wit

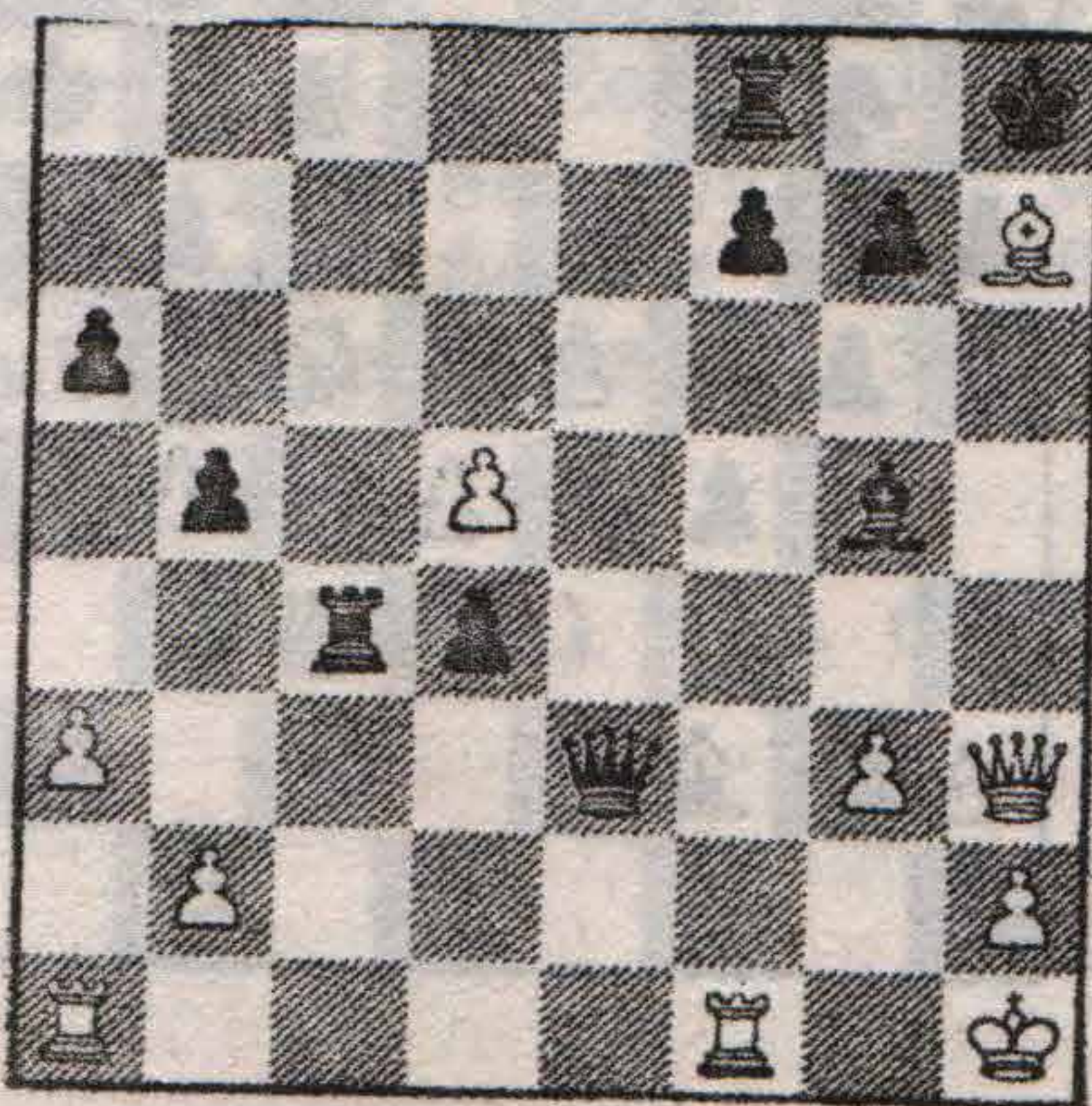
Na 18. .. De7 zijn de volgende 7 zetten min of meer geforceerd.

19. Pa5 La8 20. Pd5! Lxd5
 21. exd5 Pd4 22. De4 Txc2
 23. Pc6! Dc7! 24. Pxd4 exd4
 25. Lf5! Tc4! Want op Txb2 komt
 26. Lxh7s Kh8 27. Txf6 gxf6

28. Lf5 en zwart loopt mat. Nu heeft hij na het torenoffer op d6 steeds de wending Tc1 mat!

26. Lxh7s Kh8 27. Dd3! De5
 Gerard is een creatieve schaker en probeert hier een actieve verdediging. Objectief is g6 beter, hoewel hij zich dan na 28. Txf6 Kxh7 29. Taf1 (dreigt zowel b3 als Txg6) weinig illusies hoeft te maken.

28. Dh3 De3 29. g3 Lg5
 Hier had hij d3 30. Lxd3s Th4! willen doen, maar dat faalt op 30. Txf6. Na Lg5 gaat het ook geforceerd uit, maar Dh6 30. Dxh6 gxh6 31. Ld3 verliest ook.

30. Tae1 Dd2 31. Te2! Da5
 (de dame mag niet naar witte velden!) 32. Ld3s
Lh6 33. Tf6! Tc1s 34. Kg2
Kg8 35. Txh6 1 - 0

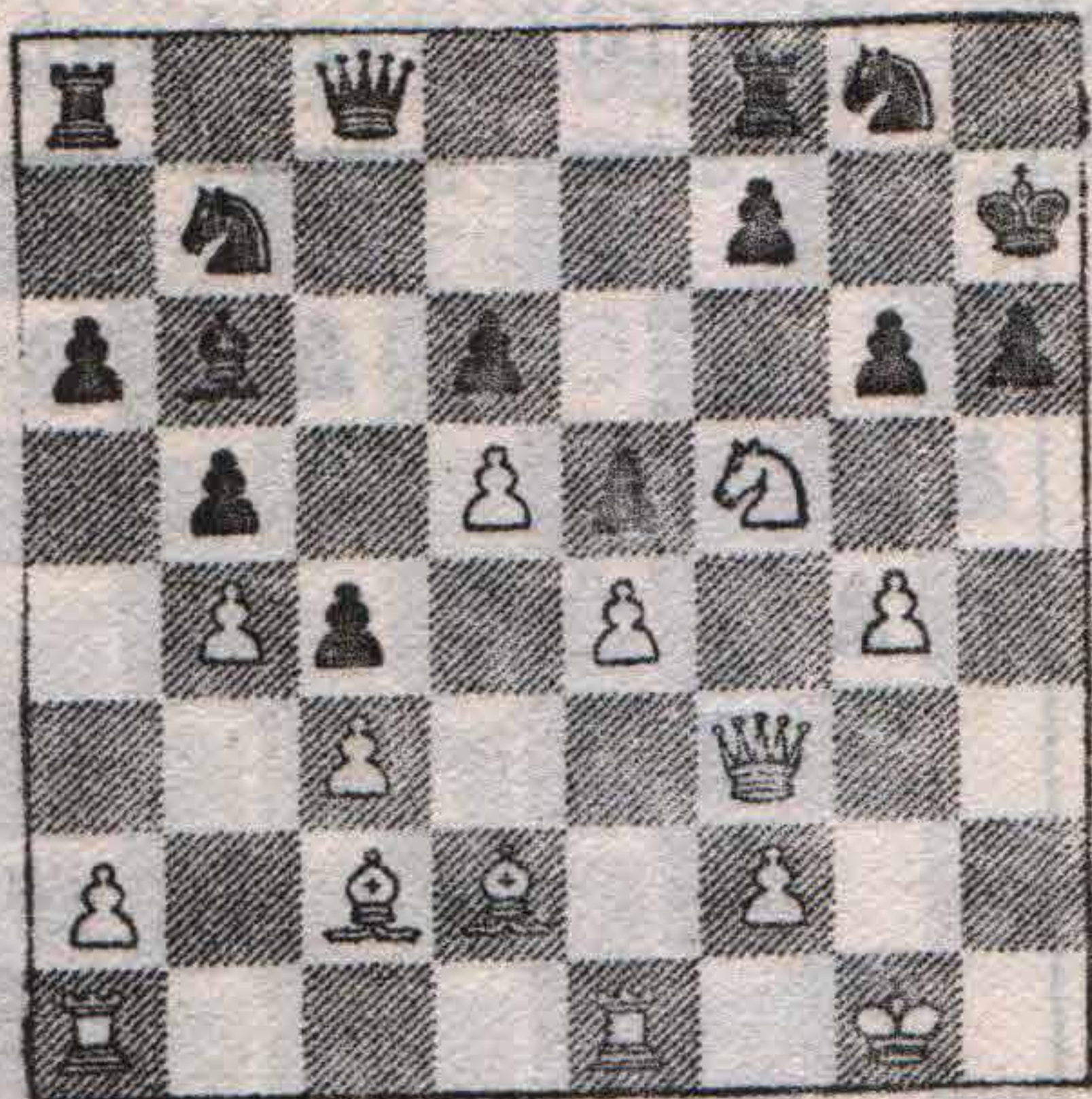
En nu dan eindelijk een partij met intuïtieve offers!

Wit: PvdW

Zwart: Wim van Tuyl

1. e4 e5 2. Pf3 Pc6 3. Lb5
a6 4. La4 Pf6 5. 0-0 b5
 6. Lb3 Lb7 7. Te1 Lc5
 8. c3 d6 9. d4 Lb6 10. h3

h6 11. Lc2 0-0 12. d5 Pa5
 13. Pbd2 c5 Op het logischer
 c6 lijkt me 14. b4 Pc4 15. Pxc4
 bxc4 16. dxc6 Lxc6 17. De2 af-
 doende. Maar dit is ook niet zo
 sterk. 14. b3! Nu staan zwarts
 stukken slecht op de damevleu-
 gel. 14. ... Lc8 15. Pf1 Ld7
 16. Pg3 c4 1? Gespeeld met
 het oog op de komende aanval.
 De diagonaal van de loper wordt
 geopend, maar na 17. b4 Pb7
 staat het paard rampzalig.
 18. Ld2 Dc8 Een komisch mo-
 ment. Mijn eerste impuls was
 19. Dc1 Lxh3 20. Lxh6!, maar
 na een verdere verdieping be-
 sloot ik tot een pionoffer.
 19. Ph4! Lxh3 20. Phf5!
 Niet natuurlijk 20. gch3 Dxh3
 met overweldigende aanval voor
 zwart. Lxf5 21. Pxf5 Kh7
 22. Df3 Pg8 23. g4 g6
 Ik had met g4 al tot het komen-
 de offer besloten, wit moet nu
 doorzetten.

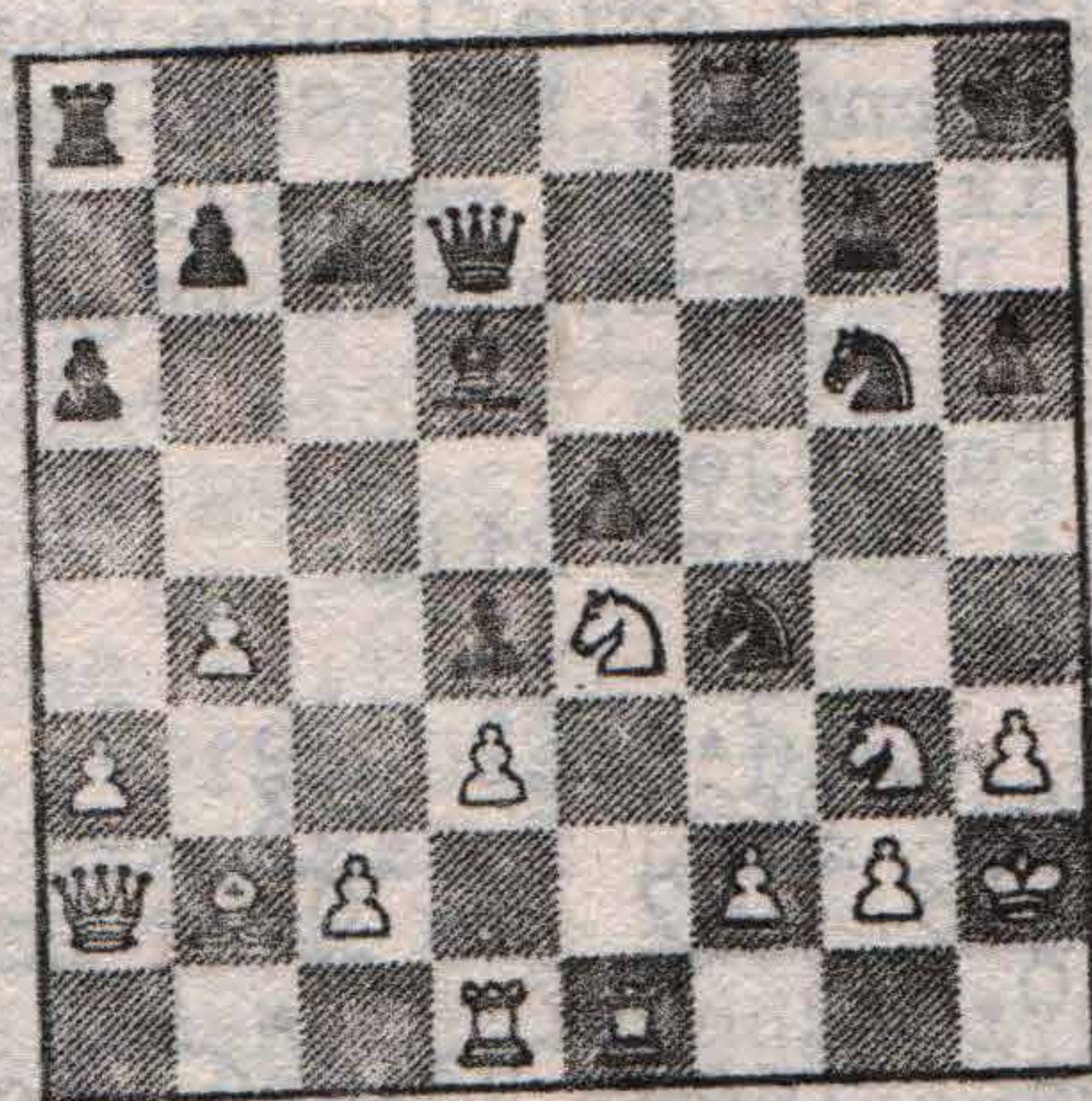
24. g5 !?! f6! Geeft wit het
 minste keus. (Op direct gxf5
 25. exf5 f6 kan ook g6)
 25. gxh6! Slecht zijn Pxh6
 en Pg3 vanwege fxg5!
 25. ... gxf5 26. exf5 Pe7
 Ook op Dd7 volgt Kh1!
 27. Kh1! Tg8 28. Tg1 Tgx1
 Hardnekkiger is De8 29. Tg7s
 Kh8 (Tgx7 30. hxg7 Kxg7 31. Tg1s)
 30. Tg1 met verschrikkelijke
 aanval voor wit, middels bv. Lg5!
 29. Tgx1 Dd7 30. Dh5! De8
 31. Dg4 Df8 32. Dg7s Dxg7

33. Tgx7s Kh8 34. Txe7 Pd8
 Nu kan zwart na bv. Td7 Lxf2 nog
 even vechten en hij dreigt Ta7
 maar het volgende stukoffer
 maakt aan alles een einde.
 35. Lg5! fxg5 36. f6 Pf7
 37. Txf7 Td8 38. Th7s Kg8
 39. Tg7s Kh8 40. f7 1-0

Met de overwinning in de laat-
 ste ronde (13 maart 1983) wist
 ik nog net derde te worden.

Wit: Bouton
 Zwart: PvdW

1. e4 e5 2. Pf3 Pc6 3. Lc4
 Pf6 4. d3 Le7 5. a3 Wit
 is een positie-speler met ori-
 ginele ideeën, zoals ook ver-
 derop blijkt. Maar hij is ook
 wat zorgeloos. 0-0 6. Pc3 d6
 7. h3 Le6 8. Lxe6 fxe6
 9. b4 a6 10. 0-0 d5
 11. exd5 exd5 12. Te1 d4
 13. Pe4 Pd5 14. Lb2 Dd7
 15. Pg3 Ld6 16. Db1 Pf4
 17. Da2s Kh8 18. Pg2 h6
 19. Pe4 De bedoeling van zwarts
 merkwaardige damemanoeuvre, maar
 zijn dame staat daar natuurlijk
 teveel buitenspel. Pe7! Een
 aanvalszet, zoals zal blijken.
 20. Tad1 Pg6 21. Kh2?
 Overziet zwarts volgende zet, maar
 wat anders?

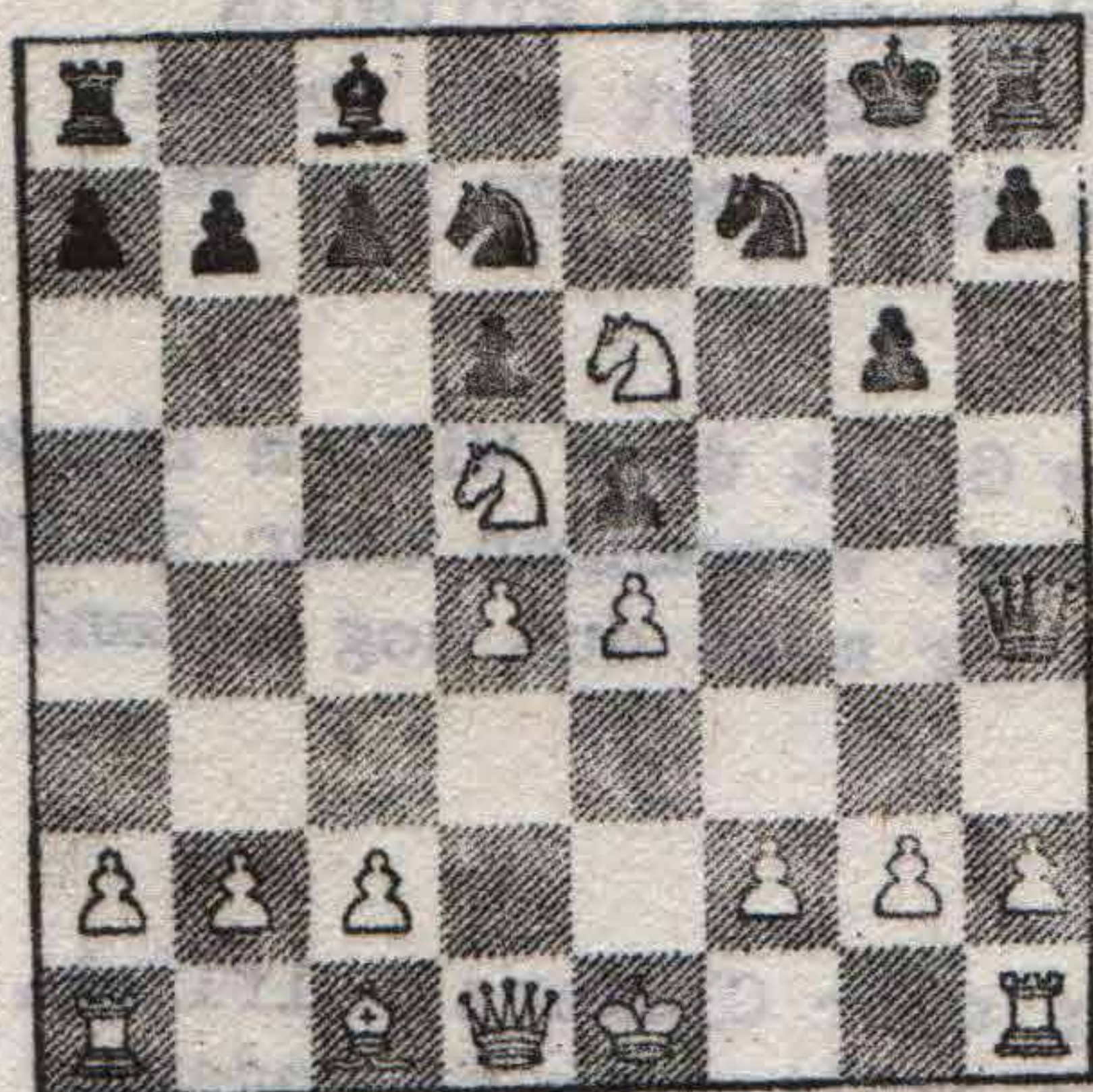
21. ... Pxd2! Kxd2 22. Pf4s
 23. Kf3 Dxh3! Houdt de aan-
 val vast, aftrekschaken zijn
 niets. 24. Th1 h5! beslissend.
 Dg8s 25. Kg4 h5s beslissend!

26. Txh5 Pxh5 27. Pg5

Op Kxh5 volgt Dh3s 28.Kg5
Le7s 29.Kg6 Dh6mat.
Of 27.Pxd6 Df3s 28.Kg5 Df4s
29.Kxh5 Dh6s 30.Kg4 Tf4mat
Of 27. Pxd6 Df3s 29.Kh3 Tg4!
30.Lc1 Pxd3 enz.
27. .. Tf4s 28.Kxh5 Dh2s 1-0

Tenslotte nog twee miniatuur-
tjes. De eerste is uit een ex-
terne wedstrijd in het voor-
jaar van 1984, waarvan ik helaas
het notatiebiljet kwijt ben.
Wit: PvdW Zwart: N.N.

1. e4 e5 2. Pf3 d6 3. d4 Pbd7
4. Lc4 g6 5. Pc3 Lg7? (c6 moet)
6. Pg5! Ph6 7. Lxf7s Pxf7
8. Pe6 De7 (Df6 Pd5! komt op
het zelfde neer) 9. Pxg7s Kf8
10. Pd5! Dh4 11. Pe6s Kg8?
Nu is het (verassend) meteen uit:

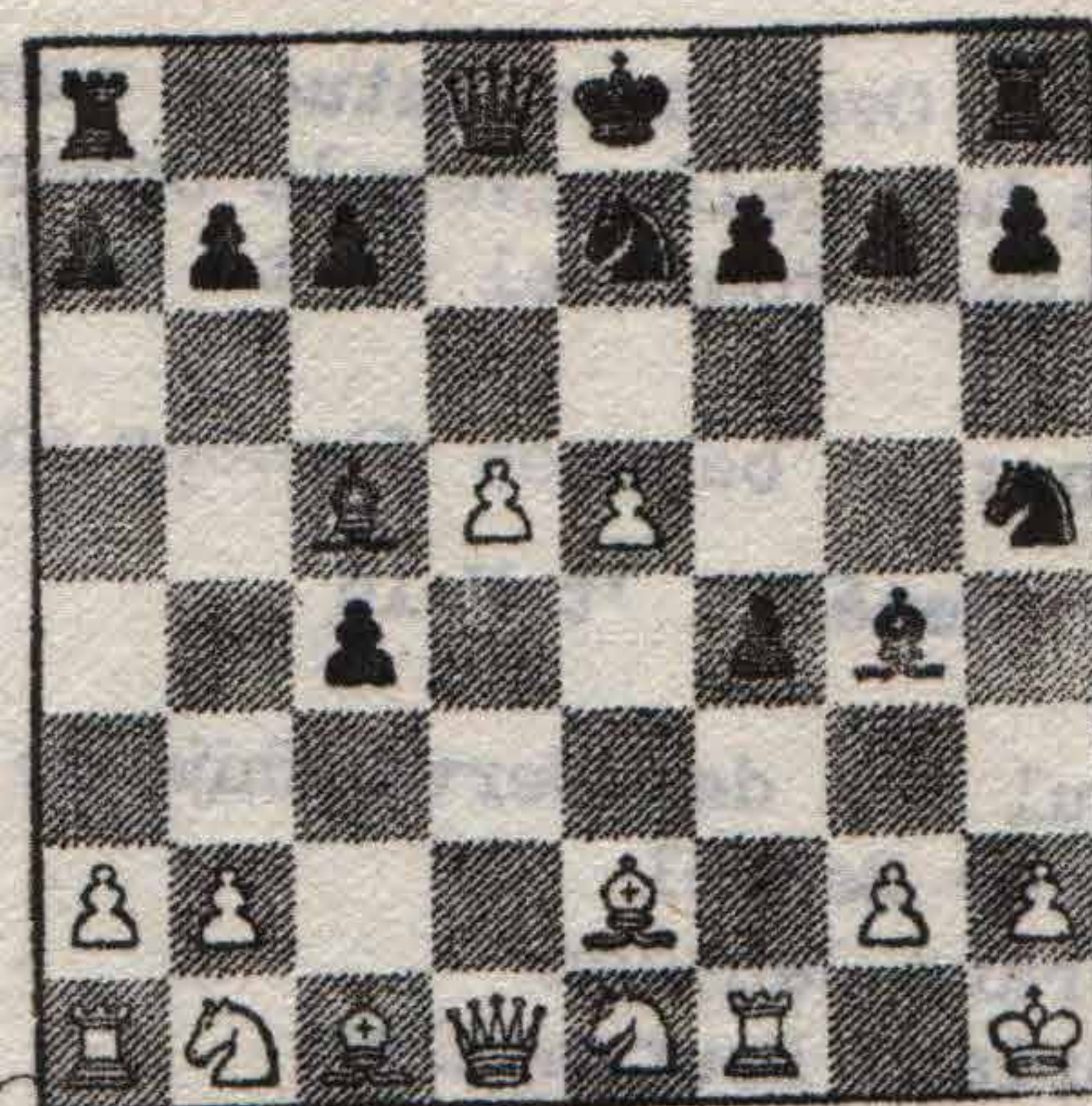
12. Dg4 !! Met mat of damewinst.

Het laatste partijtje is, jawel,
uit dit seizoen, maar valt meer
onder de categorie "onbehoorlijke
partijen". Sorry, Gerard.

Wit: Gerard Janssen
Zwart: PvdW

1. e4 e5 2. f4 exf4 3. Pf3
Pf6 4. e5 Ph5 5. Le2 d5
6. O-O Lg4 7. d4 Pc6 8. c4 ?!
dxcc4 9. d5 Lc5s 10. Kh1 Pe7!
Opnieuw is Pe7 hier een aanvals-
zet! 11. Pe1 ? Wil rustig de lo-

pers ruilen, maar overziet de
volgende twee zetten:

Een pittoreske stelling, let
vooral op de pionnen!
11. .. Pf5! 12. Lxf4 Dh4!
Wit geeft op.

Reeds lang donker is het nu.
De centrale verwarming heeft
het werk van de zon overgeno-
men. Toevallig is er wel net
weer een Bach-cantate op de ra-
dio: "Ich habe Genug".
Inderdaad, genoeg teruggeblikt
voorlopig. Een volgende keer
hopelijk een partij uit dit
seizoen die de moeite van het
publiceren waard is.

Paul van der Werve

1. Aanwezig van het bestuur: Fons Groot, Jurgen Stigter, Eric Thunissen, Wiet Bouma, Adriaan Houtsmuller, Willem Blankert.

K

2. Schaakcomputer. Over de eventuele aanschaf daarvan bestaat onenigheid. Rob v.G. vindt het zonde van het geld. Evenals ondergetekende. Jurgen daarentegen wil wel. Besloten wordt een volgend voorstel af te wachten.

3. Prijsuitreiking: de bekende flessen wijn werden dit jaar uitgereikt aan:

clubkampioen René in 't Veld

topscorers

Team 1: Paul van der Werve/Thijs de Ruiter v.S.

" 3: Peter Beugel

2: Gerard Janssen

4: Adriaan Houtsmuller

5: Paul Wester

snelschaakkampioen Gerard Janssen.

bovendien zal Kees Bakker een fles toegestuurd krijgen, nu hij onze club heeft verlaten. Voor alles wat hij voor de club heeft gedaan.

4. Jurgen licht het financiële jaarverslag toe. Daar snap ik helemaal niets van, maar dat zit wel goed. Behalve een punt dat om aandacht roept, nl. de financiering van het studentenkampioenschap! Jurgen stelt voor een sponsor te benaderen. Er wordt besloten een commissie in het leven te roepen die de taak zal hebben te onder zoeken of er mogelijkheden zijn een sponsor te vinden.

5. De plaatsingscommissie is nog niet bijeen geweest. Er zal een verslag in de schakeling komen over hun bijeenkomst.

Wiet merkt op dat goede afspraken moeten worden gemaakt over de criteria die gelden bij eventuele plaatsing of niet-plaatsing. De opkomst van vooral veel eerste team spelers is bijvoorbeeld slecht. Mogen zulke mensen nog wel geplaatst worden?

6. Maurice Teheux is vervangen door ondergetekende, Fons Groot door Willem Blankert. Thijs Wenniger (externe wedstrijdleider eerste team) wordt vervangen door Peter Beugel. delaatste wil wel graag dat iemand hem helpt. Er moet dus nog iemand worden gevonden.

7. Verslagen van de verschillende commissies:

-Kascommissie: één ding: Agile Puyker wordt vervangen door Clemens Polfliet.

-Schakelingcie: R.v.G. schreeuwt om kopij. Coen Mekers stelt voor in iedere schakeling een tussenstand intern af te drukken. (we krijgen dan stipnoteringen, alarmschakers, troetelschuiers etc.)

-Geschillencie: die blijkt te bestaan.

-15-kamp-cie: Jurgen wil graag vervangen worden. niemand meldt zich aan.

-Rating-cie: Wiet zal nog eens in de schakeling zetten hoe het systeem werkt.

-Materiaalcie: Adridder (schrikt wakker) heeft niets te melden. O, ja er is een nieuwe kast + inhoud.

-Studentenkampioenschap-cie: Jaap Deinema wil wel de voorbereidingen maar zoekt iemand voor het werk tijdens de kampioenschappen zelf. Dit geldt ook voor Paul van der Werve. Rob van Gompel stelt zich voorlopig ter beschikking.

- Jurgen wil een bibliotheekcie worden hetgeen met grote meerderheid wordt aangenomen.

8. Simultaan: Frans Borm wil revanche. Gratis. Rob v. G. zet in de schakeling wanner.

(Jurgen heeft het nu laten weten: 8 januari tegen Borm. Als hij minder

9. Rondvraag: Rob van Gompel: "Wie weet waar je goedkoop diagrammen kan laten dan 70% maken?" scoort betekent dat een gratis rondje.)

Jurgen Stigter: " Bij van Stokkum!"

Rob van Gompel: " Mooi zo."

Coen Mekers: "kunnen de doorgeefkampioen schappa eerder?"
ellen: "Ja"

Adriaan Houtsmuller